

THE KERALA LIBRARY NO. 6

Edited by K. Kamakrishna Pillai, B. A.

LIVES OF

GOOD AND GREAT WOMEN.

BY B. KALYANI AMMA.

കേരള ഗ്രന്ഥശാല. - പബ്ലിഷ് ചെയ്തത്.

പ്രസാധകൻ: കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.

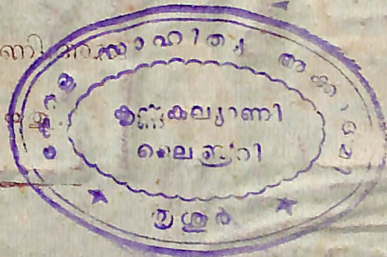
H18
549

മഹതികൾ.

ഒന്നാം ഭാഗം.

ബി. കല്യാണി അമ്മാണി

എഴുതിയത്.

18
549

KK
H18
(mal.)

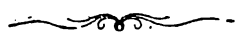
18
549
P

Handwritten notes in Malayalam script, including '549' and 'H18'.

~~P. 68 - 323~~

മഹതികൾ.

ബി. കുല്യാണി അമ്മ എഴുതിയത്

【 பகவத்காமம்】

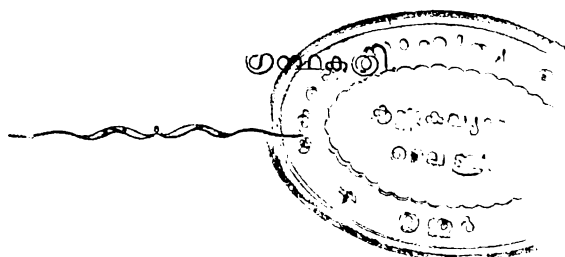
1-
 1/13/85
 1/13/85
 1/13/85

1st. Edition 1000 copies.
The Svadesabhimani Press
Trivandrum.

അ വ താ രി ക .

ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഞാൻ നടത്തുന്ന ശാരദ എന്ന മാസിക പത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ പലപ്പോഴായി എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. കേരളത്തിലെ സ്രീകൾക്ക് ഉത്തമജീവിതമാതൃകകളെ ഉപദേശിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ എണ്ണം വലിക്കുന്നത് ആവശ്യകമാണെന്നു രോന്നുകയാലാണ് ഈ പ്രബന്ധങ്ങളെ ഒന്നായി ചേർത്ത് ഒരു പുസ്തകമാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് ഇതിൽ, ഇവയുടെ രൂപത്തിന് ഏറെക്കുറെ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്: ചില ഘട്ടങ്ങൾ നവീകരിക്കുകയും, മറ്റു ചില ഘട്ടങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കുകയും, കഥാവസ്തുവിൽ കൂടുതൽ സംഗതികൾ ചേർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മ ഹ താ രി ക ൾ എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒന്നാം ഭാഗമായിട്ടാണ് ഈ പുസ്തകം ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് ബഹുജനങ്ങൾ ഇതിനെ ഏപ്രകാരം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടിട്ട് രണ്ടാംഭാഗം തയ്യാറാക്കാമെന്ന് കരുതുന്നു. എന്ന്

വിഷയാനുകൂലം.

- ൧. ഫ്ലാറെൻസ് നൈറിങ്ഗേൽ.
- ൨. എലിസബത്ത് ഫ്രൈ.
- ൩. ലേഡി റേച്ചൽ റസ്സൽ.
- ൪. ലേഡി ജെയ്ൻ ഗ്രേ.
- ൫. ലേഡി ഗ്രിസൽ ബെയ്ലി.

മ ഹ തി ക ർ.

—o—

ഫ് ളാ റെ ന് സ് നെ റ റി ങ് ഗേൽ

മനുഷ്യരുടെ കഷ്ടതകളെ കുറയ്ക്കുന്നതിലും, ക്ഷേമത്തെ വളർത്തുന്നതിലും, നിവൃത്തിയുമായും അക്ഷീണമായും പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ള മഹതികളുടെ സംഘത്തിൽ, ഫ് ളാ റെ ന് സ് നെ റ റി ങ് ഗേലിനോളം പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു. “പരോപകാരാത്മമിദംശരീരം,, എന്നുള്ള തത്ത്വത്തെ തന്റെ കൃത്യങ്ങളാൽ ഉദാഹരിക്കുകൊണ്ടും, തന്റെ ആയുഷ്കാലത്തെ വ്യത്ഥങ്ങളായസുഖാനുഭോഗങ്ങൾക്കോ തൽകാര്യം മാത്രം നേടുന്നതിനോ, ഇതരസ്ത്രീകളെപ്പോലെ, പാഴായ് ചെലവുചെയ്യുകൊണ്ടും, ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ പെൺകുട്ടികളിൽ ഏറിയകൂറും അഭിനന്ദിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും അനുകരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിന് ഇപ്പൊഴും പാത്രമായ് തീർന്നിരിക്കുന്ന ഈ സുശീലയുടെ സ്മൃതങ്ങളായ കൃത്യങ്ങളാൽ സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തിന് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഉൽകൃഷ്ടത എത്രയോ മഹത്വമായിട്ടുള്ളതാണ്. “നിങ്ങൾ വായിച്ചും കേട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള പരുഷന്മാരിലും സ്ത്രീകളിലും വെച്ച് ആരെപ്പോലെ ഇരിക്കുവാനാണ് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്,, എന്നു ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന്, കുറെനാൾ മുമ്പ്, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അറുനൂറു കുട്ടികളോട് ഒരു മഹാൻ ചോദിച്ചതിന്, അധികംപേരും സ്ത്രീകളിൽ ഫ് ളാ റെ ന് സ് നെ റ റി ങ് ഗേലിന്റെയും, പരുഷന്മാരിൽ മിസ്റ്റർ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റന്റെയും പേരുകളെയാണ് മറുവടിയായി പറഞ്ഞത്. ഈ സംഗതിയേ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രകൃതനായികയുടെ കീർതി,

യുറപ്പു മുതലായ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലെ ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ, എത്രയോ സുദൃഢമായി പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് ധരിക്കാവുന്നതാണ്.

റോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ച് അവരുടെ ക്ലേശങ്ങൾക്ക് ഉപശാന്തിവരുത്തുന്ന വേലയ്ക്ക് ആദ്യമായി ഒരു ഗ്രാമം ഉണ്ടായത് ഫ്ളാറെൻസ് നൈററിങ്ഗേൽ മുഖേനയാണെന്നും, ഈ മഹതിയുടെ മഹത്വവും, ജീവിതത്തിനുള്ള മാനവും ഈ സൽപ്രവൃത്തിയിലത്രെ പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളെന്നും പറയുന്നത് നിരാക്ഷേപമായ വാസ്തവമാകുന്നു. എന്നാൽ, സ്വാധാരണജനങ്ങൾക്ക് ഈ സുചരിതയെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരം, ക്രൈമീയൻ യുദ്ധത്തിലെ ഭയങ്കരമായ രാജ്യകാൽപ്പക്ഷേപങ്ങളുടെയും യുദ്ധകാൽപ്പങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിച്ച ഭരണവിപ്ലവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അതിഭീഷണങ്ങളായ വിജ്ഞാപനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ, ഒതുങ്ങിയ മട്ടിലും സഹൃദയഹൃദയാഹ്ലാദനം ചെയ്യുന്ന വിധത്തിലും വിളങ്ങിക്കാണപ്പെടുന്ന ഒരു രമ്യമായ സ്വരൂപമാണ് ഈ സ്ത്രീ എന്നാകുന്നു.

ഇംഗ്ലാണ്ടു രാജ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഡാർബിഷയർ എന്ന താലൂക്കിലെ ലീഫർസ്റ്റ് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വിലും എഡ്വാർഡ് നൈററിങ്ഗേൽ എന്ന ആളുടെ മകളാണ് ഫ്ളാറെൻസ് നൈററിങ്ഗേൽ. അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഇററലി രാജ്യത്തിൽ ക്സെനി നാട്ടിലെ പ്രധാന നഗരമായ ഫ്ളാറെൻസ് പട്ടണത്തെ സന്ദർശിക്കുവാനായി പോയിരുന്നപ്പോഴാണ് അവൾ മദ്ധ്യഹം-മേ മതാം തിയതി ഭൂജാതയായത്. ഫ്ളാറെൻസ് പട്ടണം സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് അമ്പതു നാഴിക അകലെ ആർണോ നദീതീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, അതിരമണീയങ്ങളായ പരിസരങ്ങളാലും ക്രിസ്തുമത പൂജാശാല, സവ്കലാശാല, ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരങ്ങളായ ചിത്രശാലകൾ എന്നിതുകളാലും അലംകൃതമായതുമാകുന്നു. ഇററലിയിലെ കവികളിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ ഡാൻറിയുടെയും, ഉൽകിരണ ശില്പത്തിൽ വിശ്വവിശ്രുതനായ

മൈക്കലാഞ്ചലോവിന്റെയും ജന്മഭൂമിക്കു് ഈ മഹതിയുടെ ജനനം എത്രയും അനുരൂപമായിത്തന്നെയിരുന്നു. അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അറാൾഷ് അവളുടെ ജന്മഭൂമിയുടെ പേരായ 'ഫ്ളാറെൻസ്', എന്നുതന്നെ നാമകരണം ചെയ്തു. എന്നാൽ, ബാല്യകാലം മുഴുവനും, അവൾ അപ്പൂന്റെ സ്വദേശത്തുള്ള മനോജ്ഞങ്ങളും വിചിത്രങ്ങളുമായ കുന്നുകളിലും താഴ്വാര പ്രദേശങ്ങളിലുമാണ് പാത്തിരുന്നത്.

അവളുടെ ശൈശവം ഏറ്റവും ധന്യമായിരുന്നു എന്തുതീർക്കുവാൻ ധാരാളം ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. പ്രകൃതിവിലാസങ്ങളെക്കണ്ടും, പ്രകൃതിയിലുള്ള നാനാപക്ഷികളുടെ മധുരസ്വരങ്ങളെ കേട്ടും, കുതിരകൾ, പട്ടികൾ, മയച്ചുകൾ എന്നീ ഭാമനമൃഗങ്ങളെ ലാളിച്ചും, പ്രകൃതിയുടെ രാമണീയകണ്ഠെ അവൾ നല്ലവണ്ണം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ കുട്ടിക്കാലത്തു് അപ്പൂന്റെ ഉററചങ്ങാതിയായ ഗ്രാമപുരോഹിതനൊടൊന്നിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിലുള്ള ഗ്രാമവാസികളിൽ രോഗികളാഴ്ത്തവരെ കാണാനായി സവാരി പോവുന്നതിലായിരുന്നു അവൾക്കു് അധികം പ്രീതിയുണ്ടായിരുന്നത്. അവൾ ആദ്യമായി ഭീനശുശ്രൂഷണം എന്നവേലയ്ക്കു് ഉദ്യമിച്ചതു്, ഒരു പട്ടുകിഴവനായ ആട്ടിടയന്റെ പട്ടിയ്ക്കു് അംഗവൈകല്യം ഉണ്ടായി കണ്ടപ്പൊഴാണ്. അവൾ കുട്ടിക്കാലത്തു്, കളിപ്പാവകൾ വെച്ച് കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ, പാവകളുടെ കൈകാലുകളിലും മററും, രോഗികളുടെ മുറിവുകളിൽ മരുന്നു വെച്ചുകെട്ടുന്നതു പോലെ, തുണിക്കുപ്പണങ്ങൾ കൊണ്ടു് കെട്ടുക പതിവായിരുന്നു എന്നൊരു കേട്ടുകേൾവിയുണ്ട്; ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, തന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ പ്രഭാവത്തെ ആദ്യമേ പ്രയോഗിച്ചതുടങ്ങിയെന്നുള്ളതിന് ഇപ്രവൃത്തി വിസ്തരിക്കത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

അവൾ, തന്റെ ജീവിതകാലത്തിലെ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം തന്നെത്താനറിയാതെയും ചരിതാത്ഥതയോടുകൂടിയും പ്രവേശിച്ചുവെങ്കിലും, ഗ്രന്ഥമുഖേനയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ

ത്തിൽ ഉപേക്ഷ കാണിച്ചില്ലാ. അക്കാലത്തെ സ്രീകൾക്ക് സാധാരണമായി ലഭിക്കാറുള്ളതിൽ അധികം വിശാലവും ഉന്നതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസം അവൾക്ക് അവളുടെ അച്ഛൻ നൽകിവന്നു. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലും, ലാറ്റിൻ, ഗ്രീക്ക് മുതലായ ശ്രേഷ്ഠഭാഷകളിലും, ആധുനിക ഭാഷകളിലും അവൾ ഏറെ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചതിനുപുറമേ, സംഗീതത്തിലും തയ്യലിലും വളരെ സാമർത്ഥ്യം നേടുകയും ചെയ്തു.

അവൾക്ക് പ്രായം കൂടുന്തോറും അവളുടെ മനശ്ശക്തി ഒരു നാട്ടിമ്പുറത്തെ സ്രീക്ക് സ്വന്ത വേലകൾ ചെയ്യുവാൻ എത്രത്തോളം ആവശ്യപ്പെടുമോ അതിലധികമുണ്ടെന്നു അവൾക്ക് ബോധപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, അവൾ പ്രത്യേകം ഒരു വേല പഠിച്ചെടുക്കുന്ന കാര്യത്തെ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി. നമുക്കു ചെയ്യുവാൻ യോഗ്യങ്ങളായി പലവേലകളും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, അവയിലിന്നത് നന്നെന്നു തിരഞ്ഞു പിടിക്കുന്നത് എത്രയോ ശ്രമമേറിയതാണെന്ന് സിദ്ധമാണല്ലോ. നമ്മുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെ ഉത്തമമായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു കാണേണമെങ്കിൽ, അതിലേയ്ക്കുതക്കതായ ഒരു പരിശ്രമം ആവശ്യമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രത്യേകമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു ജോലിയെ തൃപ്തികരമായി ചെയ്യുമ്പോഴല്ലാതെ, പുരുഷനാകട്ടേ സ്രീയാകട്ടേ, തന്റെ ജീവിതംകൊണ്ടുണ്ടാകേണ്ടുന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ലാ. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകജോലിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്സാഹമാണെന്ന് നമുക്കു തോന്നാവുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾ, നാം പുതുമയേയും വിസ്മയത്തേയും കാംക്ഷിച്ച് ചെയ്യുന്നവയായി വരാനിടയുണ്ട്. യുവനത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ എത്രമേൽ വാസ്തവത്തിലുള്ളതെന്ന് ഉറച്ചുനോക്കേണ്ടത്, അങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രോത്സാഹനങ്ങളെ നാം എത്രമാത്രം സഹനശീലത്തോടും നിഷ്പക്ഷമായ വ്യവസ്ഥയോടും കൂടി സാധിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്നതിൽ ആകുന്നു.

ഫ്ളാറെൻസ് നൈറീങ്ഗേൽ ഇപ്പറഞ്ഞ പാതീഷയിൽ വിജയിനിയായി എന്നു തന്നെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. അവൾക്കു രോഗികളുടെ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെതാൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, അവൾ ഇംഗ്ലാണ്ടിലും മറ്റു നാടുകളിലും ഉള്ള ആശുപത്രികളെ ചെന്നു കണ്ടുതുടങ്ങി; ഒടുവിൽ ഫ്രാൻസിൽ കെയ്സർസെർത്ത് എന്നിടത്തുള്ള ആശുപത്രിയിൽ കുറേക്കാലം പാർക്കുന്നതിനും, അവിടെ നിന്ന് സ്വകൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് വേണ്ടുന്ന നിയമങ്ങളെ ശീലിക്കുന്നതിനും അവൾ നിശ്ചയിച്ചു.

അവളുടെ ദൈവത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:—“ഞാൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ ലജ്ജാസ്വഭാവമുള്ളവളാകുകൊണ്ട് എനിക്ക് ജീവിതം തീരെ രസമുള്ളതായിരുന്നിട്ടില്ലാ. ഈ എഴുത്തിൽ തന്നെ, അവൾ, യുവതികളോട് അവരുടെ കൃത്യങ്ങളെ കുറിച്ച് ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ, അവളുടെ സ്വഭാവത്തേയും നടപടികളേയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയായിരിക്കുന്നു. അവൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:— “എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വേലയ്ക്കു തുനിയുന്ന യുവതികളോടു എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇതാകുന്നു. പുരുഷന്മാർ എങ്ങനെ അവരുടെ വേലയ്ക്കു പ്രത്യേക സാമത്വം നേടുന്നുവോ, അതുപോലെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജോലിയിൽ പ്രത്യേകം പരിചയിക്കുക. ഇതു ചെയ്യാതെ, വേല ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു കരുതേണ്ടാ. ഒരു പുരുഷൻ ചെയ്യേണ്ടിയ വേലയ്ക്കാണ് നിങ്ങൾ ഉദ്യമിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതിലേക്ക് ഒരു സ്ത്രീയുടെ അംഗീകാരങ്ങൾ വേണമെന്നു ചോദിക്കരുത് നിങ്ങൾക്ക് അതു ശരിയായ് ചെയ്യാൻ അറിഞ്ഞുകൂടുന്നോ, പുരുഷന്മാരോളം ശക്തിയില്ലെന്നോ വാദിക്കരുത്. കാര്യനടപ്പിന്, പുരുഷന്മാർ എന്തൊക്കെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നുവോ ആ ചട്ടങ്ങളെയെല്ലാം നിങ്ങളും ആചരിക്കണം: ഇങ്ങനെ ചെയ്തവെങ്കിലേ ഈശ്വരന്റെ കൃത്യത്തെ വിജയപ്പെടുത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കൂ. ശുദ്ധവയ്ക്കായേയും മുഴുപ്പിക്കായേയും ഉള്ള വേലയ്ക്കു സാഹചര്യത്തെയും അനുഗ്രഹത്തെയും നൽകു

മെന്ന് ഈശ്വരൻ ഒരു കാലത്തും കല്പിച്ചിട്ടില്ലാ., പ്രവൃത്തി പരിശീലനമായ ഈ വിഷയത്തെ പറ്റി അവളുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:— “സ്രീകളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കാണപ്പെടുന്ന അനന്തതയിൽ മകാൽ ഭാഗവും, സ്രീകൾ, പുരുഷനാക്കാവശ്യമുള്ള പ്രവൃത്തിപരിശീലനത്തെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകളെ വകവയ്ക്കാതെ തള്ളുകയാൽ ഉണ്ടാകുന്നവയാകുന്നു.,

അവൾ കെയ് സർസെപർത്തിനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, കറേനാർ പാരിസ് പട്ടണത്തിലുള്ള “സെയ്ൻറ് വിൻസൻറ്-ഡി-പാൾ, എന്ന ക്രിസ്തീയ കന്യാമഠത്തിലെ കന്യകകളോടൊരുമിച്ച് പാത്ര്, അവരുടെ വേലയിൽ സഹകരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. തദനന്തരം, അവൾ ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ തിരികെ ചെന്ന്, അവിടെ പ്രത്യേകമായൊരു സുഖവാസ സ്ഥലത്തു്, രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലം, രോഗിണികളായ വൃദ്ധ മഹാത്മാരെ പരിചരിച്ചുകൊണ്ട് കാലയാപനം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയുള്ള ജോലികൾചെയ്ത് അവൾ അല്പകാലം വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു; അപ്പോഴേക്കും ക്രൈമിയൻ യുദ്ധം തുടങ്ങി. അവളുടെ പരോപകാരിത ഈ യുദ്ധകാലത്തിലാണ് ധാരാളമായി പ്രകാശിച്ചതു്.

“ക്രിമിതാ,, എന്ന ദേശം യൂറപ്പൻ റഷ്യാ രാജ്യത്തിന്റെ തെക്ക് “ബ്ലാക്ക് സീ,, എന്ന കരിങ്കടലിലുള്ള ഒരു ദ്വീപാണ്. തുർക്കിരാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇംഗ്ലാണ്ടും ഫ്രാൻസും, തുർക്കിയും ഒരു ഭാഗത്തും, റഷ്യാ മറുഭാഗത്തും ആയി നടത്തിയ മഹായുദ്ധമായിരുന്നു ക്രൈമിയൻ യുദ്ധം. ഫെബ്രുവരിമാണ്ടു് ശരൽക്കാലത്തിനകമായി, അതിഭയങ്കരങ്ങളായ അനേകം പോരുകൾ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളക്കാരും, സഹായികളും, അവർ ബന്ധിച്ച തടവുകാരും, കിടന്നിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ, ആരോഗ്യരക്ഷ വളരെ മോശമായിത്തീർന്നു. അതുനിമിത്തം, അവരുടെ ഇടയിൽ, രോഗത്താൽ മരിച്ച ആളുകളുടെ എണ്ണം യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവരുടെ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു. ആരോഗ്യരക്ഷയെ സംബന്ധി

ചുള്ള ഭാരവാഹികളുടെ പിടിപ്പുകേടും ഉപേക്ഷയും വെളിപ്പെടുത്താൻ, അതിനെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പാക്കെ ഉണ്ടായ മനസ്സാപം അളവറയായിരുന്നു. സമരസ്ഥലമായ സ്കോട്ട്ലന്റിൽ അക്കാലത്തുപാർത്തിരുന്ന റെവറണ്ട് സിഡ്നി ഗോഡാർഡ്-ന് ആസ്ബോർൺ എന്ന പാതിരി, ആ ആളുകളുടെ കഷ്ടതയെപ്പറ്റി ബഹുജനങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ ദൗർഗന്ധ്യങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നതാവിതു്:— “ആശുപത്രിയിൽ അത്യാവശ്യം വേണ്ടതായ പലേ സാധനങ്ങളും അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നു; അഥവാ, കലവറയിൽനിന്ന് അവയെ ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഒരു വലിയ സൈന്യത്തിലെ രോഗികളും മുറിപ്പെട്ടവരും ആയ ആളുകളെ ചികിത്സിക്കാൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ശാലയിൽ ഒന്നാമതായും സാധാരണമായും ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെ സാധിക്കേണ്ടുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കം ഇവിടെ തീരെ ഇല്ലായിരുന്നു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കു ശേഷം ആയിരത്തിലധികം ദീനക്കാർ കിടക്കുവാൻ കിടക്ക മുതലായവയില്ലായിരുന്നു. പല ആഴ്ചകളിൽ ഉടപ്പുകൾ അലക്കുക എന്നതേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രോഗികൾ തരമേലോ കാവൽപ്പടയെപ്പോലെയോ ചുറ്റുമുള്ള മരപ്പടികളിനേക്കാൾ കിടന്നിരുന്നു. അവർ കിടന്നിരുന്ന കനം കുറഞ്ഞ മെത്തകൾക്കടിയിൽ ഇട്ടിരുന്ന പലകകൾ ഏറ്റവും ജീർണ്ണപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. രോഗികളിൽ ചിലരുടെ ദേഹം ക്രിമിനുള്ളതാൽ പൊതിഞ്ഞും, നാറുന്ന വസ്തുക്കൾ നിറഞ്ഞും, ഇരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. മസൂരിരോഗികൾ കിടന്നിരുന്ന പൂർണ്ണമായിത്തീർന്ന പിറന്നാൾ, ആ സ്ഥലത്തുചെന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ, അതിനുള്ളിൽ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, അല്പം മുമ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന് വന്നുചേർന്ന പുതിയ കമ്പളങ്ങളെയും മെത്തകളെയും ഇട്ട് സൂക്ഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതായിരുന്നു. ഇതിന് ഞാൻ അതുതപരവശനായിപ്പോയി. രോഗികൾക്കു കൊണ്ടുവന്ന മാംസഭോജനത്തെ എത്രയോ നിന്ദ്യയായ വിധത്തിലാണ് വിളമ്പിയിരുന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല, അത് പലപ്പോഴും അവർക്കു തിന്നാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ നല്ലവണ്ണം

വേകാഴ്ചതായിരുന്നു. അനേകംപേർ അതിസാരത്താലോ മഹാബ്രണങ്ങളാലോ പീഡിതരായി, പല മാനുഷകാലമായിട്ട് മെത്തത്തുണി ഒന്നുപോലും മാറാത്ത കിടക്കകളിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.,,

ഭയങ്കരമായവിധം ദയനീയങ്ങളായ ഈ മാതിരി സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ “ടൈംസ്”, പത്രത്തിലെക്ക് സ്വന്തം ലേഖകനായ ഡാക്ടർ (പിന്നീട്, സർ)വുലുഫ് ഫെർഡിനാന്റ് സുവിസ്തരം എഴുതിയിരുന്നു. യുദ്ധഭൂമിയിലെ പരമാർത്ഥസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഇപ്പകാരം അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ, സ്വരാജ്യസ്നേഹമുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സഹായം ചെയ്യാനുള്ള ഹൃദയസുകൃം ഉജ്ജ്വലിച്ചു തുടങ്ങി. മുറിവേറ്റ ഭേദമാരുടെ ശുശ്രൂഷണത്തിന് വേണ്ടുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം വാങ്ങിക്കൂട്ടുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ട പണം ശേഖരിയ്ക്കുവാൻ ‘ടൈംസ്’, പത്രം ഉടൻ ഒരു പണപ്പിരിവ് അരംഭിച്ചു. അന്ന് യുദ്ധകാലാവസ്ഥയിലുണ്ടായിരുന്ന ന്യൂ റിഡ്നി റോഡർട്ട് എന്ന ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേക്ക് ആ അക്ടോബർ മാസം ൧൨-ാംനാൾ ഓക്സ്ഫോർഡ് നഗറിന്റെ ഗേൽ അയച്ചു എഴുത്തിൽ, താൻ യുദ്ധസ്ഥലത്തുള്ള ആശുപത്രികളിൽ രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ പോകുന്നതിന് സന്നദ്ധനാണെന്ന് കാണിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ പരം പ്രശംസനീയമായ ഒരു പരോപകാരശീലം ആണെന്ന് കാണിക്കുന്നത്? അവർ സ്വമേധയാ ചെയ്ത ഈ വാഗ്ദാനത്തെ യുദ്ധകാലമന്ത്രി കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും, ആ വേലയ്ക്ക് പോകണമെന്നു അവളോട് പേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദീനശുശ്രൂഷണത്തിന് പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ളവരായി സാമത്വശാലിനികളായ സ്ത്രീകൾ അന്നില്ലായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞേ തീരൂ. എന്നാൽ, അക്ടോബർ ൧൨-ാംനാൾ വൈകുന്നതിനകം അവർ മുപ്പത്തിനാലു സ്ത്രീകളെ ഒന്നായിച്ചേർത്ത്, തന്റെ ചെയ്യാതികളായ റെവറണ്ട് മിസ്റ്റർ ബ്രൂക്ക് ബ്രിജ്ജിനൊടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയൊടും കൂടെ ക്രിമിയായിലേ

ക്ക് കപ്പൽകയറി പറപ്പെട്ടു. അവരു പരിചാരികകൾക്കുടേ
പിന്നാലെ ചെന്നുചേർന്നു.

ദീനശുശ്രൂഷികളുടെ സ്ഥിതി അക്കാലത്തു് ശോചനീ
യമായിരുന്നു എന്ന് മുമ്പു് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. നൈറിങ്
ഗേലിന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തു് “നഴ്സിങ്”, (ദീനപരിചര
ണം) പ്രത്യേകം അഭ്യസിച്ച് അതിൽ നൈപുണ്യം നേടിയ
വരുടെ എണ്ണം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മിക്കവാറും പൂജ്യമായ് തന്നെ
യിരുന്നു. ഫ്രാൻസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ, സമ്പ്രദായം മ
റക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കന്യാവ്രതക്കാർ, ദീനശുശ്രൂഷണം ശീലിച്ചിരുന്ന
തുകൊണ്ടു, അവിടങ്ങളിലെ സാധുക്കൾക്കു് ഇതു സംഗതിയ
ൽ അത്ര ക്ലേശങ്ങൾ നേരിട്ടിരുന്നില്ലാ. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ “റിഫർമേ
ഷൻ”, എന്ന മതകാര്യപരിവർത്തനത്തോടു കൂടെ ഇത്തരം
സമ്പ്രദായങ്ങളെ നിരസിക്കുക നിമിത്തം, പാവപ്പെട്ട
ദീനജനങ്ങൾക്കു് ആ വഴി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉപകാരം അ
സ്തമിച്ചുപോയി. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ, മിസ് നൈറിങ്ഗേ
ൽ ക്രിമിയായിൽ എത്തിയപ്പോൾ, പരസ്ട്രീസ് ജനങ്ങളുടെ
ഇടയിലുള്ള മേല്പടി ഏർപ്പാടിന്റെ ഫലമായി, പരസ്ട്രീസ്
സൈന്യത്തിലെ മുറിവേററ ഭടന്മാരെ, ഹെഞ്ച് “സിസ്റ്റർസ്
ആഫ് ചാരിറ്റി”, എന്ന ദീനപാലന കന്യകകൾ ശുശ്രൂഷിക്കു
ന്നതും, ഇംഗ്ലീഷ് ഭടന്മാരിൽ മുറിവേററവരുടെ ശുശ്രൂഷണം
ഉപേക്ഷിച്ചു നില്ക്കുന്നതും കാണാൻ സംഗതിയായി.
ദീനശുശ്രൂഷണം മതസംബന്ധമായ ഒരു കർത്തവ്യമാണെ
ന്നു് ഇപ്രകാരം ഫ്രാൻസിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന കാലത്തു്,
ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അതു മുതലായമായിരിക്കയും, പരോപ
കാര വിഷയമായും തൊഴിൽ വിഷയമായും ഉള്ള അതിന്റെ
രണ്ടു സ്വരൂപങ്ങളിൽ, ആദ്യത്തെതു മാത്രം പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങു
കയും ചെയ്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. റീട്ടുജോലി ഇല്ലാത്ത പക്ഷമേ
ദീനശുശ്രൂഷണം ചെയ്യുന്നതു് ജോലിയു് സ്ത്രീകൾ ഉദ്യമി
ച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇത്തരം ദീനപരിചാരികളെപ്പറ്റി Hospitals and
Asylums of the World (ലോകത്തിലെ ആതുരശാലകളും

ക്ഷാശാലകളും) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഉപകാരമാണ്:--“൧൮൪൦-മാണ്ടിനുമുമ്പു ഭീനശൂശ്രൂഷികൾ സ്രീകളായുള്ള ജോലിക്കാരിൽ ഏറ്റവും നിന്ദ്യനിലയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു; ഒരുവളെ ഭീനപരിചരിക്കുകയായി ഉദ്യോഗിപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ നിർണ്ണയിച്ചിരുന്ന സംഗതികൾ, അവൾ ഐറിഷ് ജനമല്ലെന്നും, കള്ളുകടിക്കു ശീലമുള്ളവളല്ലെന്നുമായിരുന്നു. അവരുടെ നല്ല നടത്തയ്ക്കു സാക്ഷ്യം മേടിക്കാതെയുണ്” അവരെ ജോലിക്കു നിയമിച്ചിരുന്നത്; എന്നെന്നാൽ, ഇത്ര അഹിതമായ ഒരു ജോലി ഏൽക്കുവാൻ യാതൊരു മാനുഷസ്രീക്കും മനസ്സില്ലായിരുന്നു. ഈ ജോലിക്കാരി സ്രീകൾക്കു എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു; അവർ ആസന്നമരണരായ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിവന്ന സഹായം, അവരുടെ തലയണകളെയും മെത്തത്തുണികളെയും നീക്കിക്കളഞ്ഞു് മൃത്യുവിന്റെ ആവേശത്തെ തപരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്കു, ഭീനശൂശ്രൂഷണം ഇങ്ങനെ നിന്ദ്യനിലയെ പ്രാപിച്ചതു് അത്യന്തമല്ലല്ലോ. ൧൮൪൭-മാണ്ടു, “ഫാസ്റ്റാർ നാവൽ ഫാസ്റ്റിററൽ, എന്ന നാവികാതുരശാലയിലേക്കു പരിചാരികകളായിരിപ്പാൻ ജോലി പരിശീലിക്കുന്നതിന്നു സർ എഡ്വർഡ് ഫ്രൈസ്രീകളെ ക്ഷണിച്ചതിൽ ഒരാളും മറുവടികൊടുക്കാതിരുന്നതും ആശ്ചര്യകരമല്ല. ക്രിമിയയിലെക്കു പുറപ്പെട്ട സമയത്തു മിസ് നൈററിങ്ഗേലിനു ഭീനപരിചരണ നിപുണകളായ സ്രീകളെ യഥേഷ്ടം ലഭിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതും മേൽപറഞ്ഞ കാരണത്താൽ തന്നെയാണു്.

മിസ് നൈററിങ്ഗേൽ, സ്കൂട്ടേരിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, രോഗികളായും മുറിവേറ്റവരായും ൨൩൦൦-ൽ കുറയാതെ ആളുകൾ അമുളുടെ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; ഈ എണ്ണം, പിറ്റേന്നു, അഞ്ഞൂറുകൂടി വർദ്ധിച്ചു. അവളുടെ പ്രവൃത്തി, ഭീമശക്തിയുള്ള ഒരുവനുകൂടെയും ദുഷ്കരമായിരുന്നു. ക്രമക്കേട്, അപ്രാപ്തി, അസൂയ എന്നിവ അവൾക്കു ചുഴലവുകളായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അവളും കൂട്ടരും പാർത്തിരുന്ന സ്കൂട്ടേരി ആശുപത്രിയുടെ വടക്കു കിഴക്കേഗോ

പുരത്തിൽനിന്ന് പരോപകാരിതയും ധർമ്മതനവും നിബാധമായി പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. ആഹാരംപാകംചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടതായ ഒരു അടുക്കള ഉടൻ ഏർപ്പെടുത്തി. അലക്കുന്നതിനുവേണ്ട ശുദ്ധവട്ടങ്ങളും ഉടൻ നടത്തി. രോഗശൂന്യ ജനത്തിനു കഴിവുള്ളതോളം വേണ്ടുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തു. മിസ് നൈറിംഗേലിന്റെ കാര്യനിർവ്വഹണത്തെ വിവരിക്കുന്നതു എന്നാൽ അശക്യമാകുന്നു എന്നത്രേ റെവറണ്ട് സിഡ് നിഗൊഡാർഫിൻ ആസ്ബോർൺ പറയുന്നത്.

ഫ്ലോറൻസ് നൈറിംഗേലിന്റെ അപ്പൊഴത്തെ സ്ഥിതിയെ മിസ്റ്റർ ആസ്ബോർൺ ഇങ്ങനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു:— “അവൾ കാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പതു വയസ്സിലധികം പ്രായംതോന്നിക്കുന്ന സുവിനീതയായ ചാതൊരു സ്ത്രീക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു കരുതാവുന്നതുണ്ടുള്ള വളായിരുന്നു. അവളുടെ ആകൃതിയും അതിനനുരൂപമായ പ്രകൃതിയും ഹൃദയാകർഷണികളാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായ സൗന്ദര്യം ആകൃതിക്കില്ലാ; അവളുടെ മുഖത്തെ ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ പിന്നെ മറക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്; മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന മനോഹാസം ആഹ്ലാദകരമാകുന്നു. അവളുടെ നയനങ്ങൾ അനല്പായ ആത്മനിയന്ത്ര്യമുള്ളവയാകുന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകൾക്കുള്ള നിശ്ചഞ്ചലമായ നോട്ടംകൊണ്ടു തന്റെ മനോഭാവങ്ങളുടെ ഉറപ്പിനെ നല്ലവണ്ണം സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ ചേഷ്ടിതം സാധാരണമായി അവധാനത്തോടും ഗ്രാമഭാവത്തോടും കൂടിയതാകുന്നു. എങ്കിലും, പരിഹാസയോഗ്യമായ സംഗതികളെപ്പറ്റി അവൾക്കു ജീവത്തായ ഒരു ബോധം ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിതമായിട്ടുണ്ടെന്നുകൂടി എനിക്കു തോന്നുന്നു. താൻ ഏതു കാര്യം ചെയ്യുന്നുവോ അതിനു തത്സമയം തടസ്സമായി വരാവുന്ന യാതൊരു ബോധമെന്തെയും അടക്കിനിറുത്തുവാൻ തക്കവിധത്തിൽ അവളുടെ മനസ്സിനെ പരിശീലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ ആഴ്ത്താപ്പിച്ചു ഏതും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനു അവൾക്കു സാമർത്ഥ്യമുണ്ട് അനുഭവം

ടള്ള അനുരഞ്ജനവും, തന്നത്താനുള്ള നിയന്ത്രണവും വളരെ വിലയുള്ളവയാണെന്നു അവൾ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൾ ശട്ട വട്ടങ്ങളിൽ ഏറെ നിഷ്കർഷയായ നിഷ്ഠയുള്ള ആളെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. അവൾ എന്തെങ്കിലുമൊരു ജോലിയുടെ ചുമതലക്കാരിയായ് തീർന്നാൽ, താൻ നൽകുന്ന ആജ്ഞകളെ ഒക്കെയും തന്റെ കീഴ്വരതിക്കാർ അക്ഷരാർത്ഥമായ് അനുസരിച്ചുവെങ്കിലേ താൻ ഏറ്ററുതോലി നഷ്ടമാവൂ എന്നു ബോധിച്ചിട്ടുള്ളവളാണ് അവളുടെ സിരകളുടെ ശക്തി അതുതകരമാകുന്നു. രോഗം സംക്രമിക്കുമെന്നുള്ള ശങ്കയേ അവൾക്കില്ലാ. അവൾ, ജാതിമതഭേദം നോക്കാതെ ആരെയും ശുശ്രൂഷിച്ചുവന്നു. ഒരു മതവുമില്ലാത്തവനെന്നു സമ്മതിച്ചു പറയുന്ന യാതൊരു സമസ്തയുടെയും പോലും മരണദശയിൽ അവനു തലയണ തട്ടിക്കുടഞ്ഞു മുഴുവാക്കിവയ്ക്കുന്നതിലോ, കുടിച്ചുവാൻ വെള്ളം കൊടുക്കുന്നതിലോ അവൾക്കു തീരെ മടിയില്ലായിരുന്നു.

മറുനഗ്നാചാണ്ടിൽ യുദ്ധം അവസാനിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് ജനങ്ങൾ ഫ്ലാറെൻസ് നൈററിങ്ഗേലിനെ ബഹുജനസമക്ഷം സൽക്കരിച്ചാൻ മനസ്സുള്ളവരായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഈ മഹതി അധികമായ കോലാഹലം കൂട്ടാതെ ആത്മറിയാത്തവിധത്തിൽ തന്റെ നാട്ടിമ്പുറവീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയാണുണ്ടായത്. ഗുണവതി വിക്ടോറിയറാണി മിസ്സ് നൈററിംഗേലിനു ബഹുമാനിയായി ഒരു ഭൂഷണം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇതു വളുവചിതമായ ഒരു കരിശായിരുന്നു. ഇതിനുപുറമേ, മിസ്സ് നൈററിങ്ഗേലിന്റെ ഉപകാരത്തിനായി വളരെ കൃതജ്ഞതയോടെ വന്ദനം പറയുന്ന ഭവേഴ്ത്തു സ്വന്തക്കൈപ്പടയിൽ എഴുതി അയച്ചുകൂടാതെ, അവളെ “ബാൽമോറൽ കാസിൾ, എന്ന രാജമന്ദിരത്തിൽ അതിഥിയായിട്ടു റാണിക്കുണിക്കയും ചെയ്തു. റാണിയുടെ ഭർതാവായ പ്രിൻസ് ആൽബെർട്ട്, മിസ്സ് നൈററിങ്ഗേലിനെക്കുറിച്ച്, “അവളുടെ പേരിൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രീതിയുണ്ട്; അവൾ ഏറെ വിനയ

ശീലമുള്ളവളാണ്, എന്നു ഒരിഷ്ടനു എഴുതിയിരുന്നു. തുക്കി രാജ്യാധിപതിയായ സുൽത്താൻ അവളുടെ കൃത്യപരായണതയെ ബഹുമാനിച്ച്, അവൾക്കു രത്നചചിതമായ ഒരു കങ്കണമയച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ യുദ്ധകാലത്ത് ശ്രീയായ മിസ്റ്റർ സിഡ്നി ഹെർബർട്ട് പാർളിമെൻറ് സഭായോഗത്തിൽ വച്ച് അവളുടെ കഥയെ പ്രസംഗിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— “അവളെക്കുറിച്ചു വളരെ ഏറെ സ്തുതി അടങ്ങിപ്പോയ പല എഴുത്തുകാരും യുദ്ധംവക മെഡിക്കൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്ന് മാത്രമല്ല, അവളുടെ കൃത്യത്തെ കണ്ടറിവാൻ നിവന്ന മറ്റൊരുകാരും പേരിൽനിന്നും എനിക്ക് കിട്ടിപ്പോയത് അവയിലടങ്ങിയ സ്തുതിവചനങ്ങളെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നില്ല. മിസ് നൈറിങ്ഗേൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ ശക്തിയേയും, ആശ്ചര്യകരമായ കൈശലത്തേയും, വിസ്മയകരമായ കാരുണ്യത്തേയും, അസാധാരണമായ ആത്മപരിത്യാഗത്തേയും, കുറിച്ചു സ്മിതത്തിൽ ഇതിലധികം പ്രശംസകൾ മലിനമാവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

യുദ്ധകാലത്തിൽ വിപരീതകക്ഷിക്കാരായിരുന്നവർ പോലും അവളുടെ സംഗതിയിൽ സവിശേഷമായി സ്തുതി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവളുടെ കാരുണ്യത്തേയും, സമത്വമായ വിവേകത്തേയും, സന്നദ്ധമായ ബുദ്ധിയേയും, അവൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച വിശേഷ പരിചയത്തേയും, വേണ്ടും വണ്ണം സ്തുതിക്കുവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു എന്നാണ് ഇവർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ, മിസ് നൈറിങ്ഗേലിന്റെ കീഴ്തി ഇതിലധികം ആകെണ്ടതിനുവഴി ഉണ്ടായി. അവൾ ചേലുടി യുദ്ധകാലത്തുചെയ്ത പരോപകാരങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥയായി മറ്റൊന്ന് കൂടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് അക്കാലത്തു്, ദീനശൂശ്രൂഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു സ്മിത്ത് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കുവാൻ എളുപ്പമായ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഐറിഷ് ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളായ മിസ്സസ് എസ്. സി. ഹാൾ എന്ന സ്ത്രീയും മറ്റു ചില സ്ത്രീകളും കൂടെ മിസ് നൈറിങ്ഗേലിന്റെ

ബഹുമാനസ്നാതകമായി, അവളുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ചെലവു ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ട പണം ശേഖരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇതിന്റെ ഫലമായി ൪൫,൪൦൦—൨൨൪൦൦ പവൻ പിരിക്കയും, ലണ്ടനിലെ സെൻറ് താമസ് ആശുപത്രിയോടുചേർന്ന് 'നൈറ്റിങ്ഗേൾ ട്രേണിങ് സ്കൂൾ ആൻഡ് ഹോം', എന്ന പേരിൽ ഭീനശുശ്രൂഷണം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് ഒരു ശാല സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്, ഇതുപോലെയുള്ള അനേകം സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് മാതൃകയായിത്തീർന്നു.

ഈ ശാലയെക്കുറിച്ച് വിമർശനം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, എഡ്വിൻ ഏ. പ്രാറ്റ് പറയുന്നതാവിതു്:— “ഏതാളുടേതായ അനേകം പാഠശാലകളുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും റദ്ദ്ദർശകരായും, പരിഷ്കരണലോകത്തിലെവിടെയും പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവയും ഇപ്പോൾ അനേക സാമസ്രാജ്യങ്ങളുടെ നിത്യജീവിതത്തെ ഏറെക്കുറെ സംബന്ധിക്കുന്നവയും ആയ സൽപ്രഭാവങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായും നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിൽക്കുന്ന ഈ വിസ്മയനീയമായ സ്ഥാപനം യുദ്ധത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഫ്ലാറൻസ് നൈറ്റിങ്ഗേൾ ചെയ്ത പ്രയത്നം കൊണ്ടു സ്മരിക്കപ്പെടുന്നതല്ലാതെ, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാര്യങ്ങളെ കൊണ്ടു മിക്കവാറും സ്മരിക്കപ്പെടാത്തതായ ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ അവശ്യഫലവും ശാശ്വതസ്നാതകവുമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് അനല്ലം കരുതുകകരമായിത്തന്നെയുരിക്കുന്നതാണ്”

“ആയോധനത്തും ഒരു മഹാശാസ്ത്രമായിരിക്കാം; എന്നാൽ, മനുഷ്യജീവിതം എത്രയോ അധികം ശക്തിമത്തായതാകുന്നു. യുദ്ധ തന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ രക്തപ്രവാഹയുതമായ രണാങ്കണത്തിന്ന് ഒരു അബലയും ലോലയുമായ സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയവും കരങ്ങളും പ്രകൃതിയുടെ സ്പർശത്തോ നൽകിയിരിക്കുന്നു; ഇതു നിമിത്തം, ജനസമുദായത്തിന്റെ സ്മരണയിൽ അർ നിസ്സാരന്മാരായ് ഭവിക്കയും, അവൾക്ക് കീർത്തിപട്ടംകയ്യായ് അനുഗ്രഹമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ നിമി

തന്നെ ഉണ്ടായ കഷ്ടതകളിൽ നിന്ന്, മനുഷ്യർക്കു അനന്തകാലത്തേക്കു, ഗണനാതീതമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സംഗതിയായ് തീർന്ന ഒരു സൽകാര്യത്തെ അവർ ഉൽപത്തിപ്പെടുത്തി; ഈ രാജ്യൻ യുദ്ധത്തിന്റെ തന്ത്രജ്ഞന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുകൾ ആരെങ്കിലും സ്മരിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ മുഖ്യമായും അത്, അവർ നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ ഉത്തരാവാദികളായ് തീർന്നിട്ടുള്ള ദോഷങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി എത്രയോ ചെയ്ത പൂർവ്വ പ്രയത്നിച്ച ആ പരിചാരിക ഹേതുവായിട്ടാകുന്നു,,

ക്രൈമിയൻ യുദ്ധകാലത്തെ അക്ഷിപ്തമായ പ്രയത്നത്താൽ ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ച് കേവലം രോഗിണിയായിത്തീർന്നിരുന്ന അവർ, ഈ ശാലയുടെ സംഗതിയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ വെച്ചിരുന്നു. ഈ ശാലയിൽ ദീനശുശ്രൂഷ അഭ്യസിച്ചവരിൽ മിസ് ആഗേസ് ജോൺസ്, ഫ്ലോറൻസ് എസ്. ലീസ് മുതലായ ചിലർ പിൽക്കാലത്തു ഇതിനുള്ള പ്രാപ്തിയെ പ്രാപിക്കാനിടയായിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ അഭ്യുദയത്തിനായിട്ടുള്ള മറ്റു പല സ്ഥാപനങ്ങളിലും അവർ താല്പര്യം വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫുവുവെ-മാണ്ടു അവർ ബെവിങ്ഗ്ഗെഷയറിൽ ക്ലേഡൻ എന്ന വീട്ടിൽ പാർക്കുന്ന തന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരിയെ കാണാനായി പോയിരുന്നപ്പോൾ, ഡാർബിഷയറിൽ “വുട്ട്സ്റ്റാൻഡ്വേൽ”, എന്നെടുത്ത വേലക്കാരുടെ സഭയിൽനിന്ന് അവർക്കു, തന്റെ പഴയവീടായ ലീഫർസ്റ്റിന്റെ പടം അവർ സമ്മാനിക്കണമെന്നായി. ഇത്, അവർ മേല്പടി സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ വെച്ചിരുന്ന ശ്രദ്ധയ്ക്കു അടയാളമായി അവർ നൽകിയതായിരുന്നു.

അവർ എത്രതന്നെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, കാലദുർവ്വയം ചെയ്തിരുന്നില്ല. മറ്റുകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നതോടുകൂടി ദീനശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി പല വിവരങ്ങളും എഴുതി പ്രസിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇവ പലർക്കും പൊതുവിൽ ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ചിലതു താഴെ കുറിക്കാം:--

“രോഗികൾക്കു ഒഴിയാതെ വരുന്നവയായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന കഷ്ടതകളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾപലപ്പെറ്റാഴ്ചരോഗലക്ഷണങ്ങളല്ലാ: എന്നാൽ, വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടവയാണ്. ശുദ്ധവായു ഇല്ലായ്മയാലോ, വേണ്ടുവോളം വെളിച്ചമേൽക്കായാലോ, സ്വാസ്ഥ്യം ഇല്ലായ്മയാലോ, ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ കണിശവും ശ്രദ്ധയും ഇല്ലായ്മയാലോ, ഇവയിൽ ഒന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം ഇല്ലായ്മയാലോ, ആയിരിക്കാം കഷ്ടതകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്.

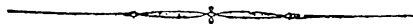
. . .

“ഭംഗിയുള്ളവയും വിചിത്രങ്ങളും നല്ലവസ്തുക്കളോടുകൂടിയവയുമായുള്ള വസ്തുക്കൾകൊണ്ട് രോഗത്തിന് എന്തുമാത്രം ആശ്വാസം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള വസ്തുതയെ മനസ്സുർത്തു സാരമാക്കുന്നില്ലാ. ജ്വരരോഗികളുടെ മുമ്പിൽ നല്ല നിരമുള്ള ഒരു പുകലകൊണ്ട് ചെന്നപ്പോൾ, അവർക്കുണ്ടായ ആഹ്ലാദബലം എത്രമാത്രമെന്ന് ഞാൻ ഒരുക്കലും മറക്കുന്നതല്ലാ. എന്റെ അനുഭവം തന്നെ എനിക്ക് ഓർമ്മയിലുണ്ട്. ചില കാട്ടുപൂഷ്പങ്ങൾ കൂട്ടിക്കെട്ടിയ ഒരു ചെണ്ട എന്റെ പക്കൽ കിട്ടിയതിൽപിന്നെ, എന്റെ രോഗം എത്രയോ വേഗം ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ. . . രോഗികൾക്ക് സാധാരണമായും, വളരെക്കാലത്തെക്ക് നിലനിൽക്കുന്ന വ്യാധിയുള്ളവർക്ക് വിശേഷിച്ചും, ഓമനിക്കുവാൻ ചെറിയ ജന്തുക്കൾ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ, വളരെ ആശ്വാസമുണ്ട്. വളരെ നാളായി ഒരേ മറിയിലടച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു രോഗിക്ക് ഒരു കൂട്ടിനകത്ത് വല്ല ഓമനപ്പക്ഷിയും കിട്ടുമെങ്കിൽ അതു സന്തോഷകരമായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവൻ ആ പക്ഷിയെ തീർന്നുവാനും ശുചിയാക്കാനും കഴിയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ അതിലേക്ക് എപ്പോഴും ഉത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു.,,

ഇപ്രകാരം വിലയേറിയ പല അഭിപ്രായങ്ങൾ അവളുടെ മറ്റു കൃതികളിലും കാണാനുണ്ട്. അവളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ച് ധാരാളം ആക്ഷേപങ്ങൾ സഹിക്കുന്നകാലത്തും സ്രീസ്വഭാവത്തെ അവൾ കൈവെടിഞ്ഞില്ല. “നല്ല വേല

ചെയ്യുന്നതിൽ അനുകമ്പ ഉണ്ടാകുന്നതു ക്ഷേമത്തിനു മുഖ്യമാകുന്നു. നീതിന്യായം, കർമ്മപ്രകാരം എന്നിവ നടത്തുമ്പോൾ, നാം ഒരാളോടു മാത്രമല്ല, എല്ലാവരോടും വാദിക്കയും, എല്ലാവരും പ്രതിവാദിക്കപ്പെടുകയും വേണ്ടതാണ്. ഈശ്വരാജ്ഞയെ നടത്തുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന തോൽവിയിനെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുവാൻ ഉത്തമമായതു്; തോൽവി ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നേടത്തോളം പരിശ്രമിക്കുകയും ശ്രേഷ്ഠമായുള്ളതു് എത്ര കാര്യത്തിനും സദുദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടാവിരുന്നാൽ മാത്രം മതിയെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു; എന്നാൽ, അവയിൽ വരുന്ന വലിയ പ്രമാദങ്ങൾ, കുറ്റങ്ങളെക്കാരും ദോഷകരങ്ങളാകുന്നു. ഒരു കുടുംബത്തിലോ, പാഠശാലയിലോ, ഗവർണ്മെന്റോപ്പീസിലോ, മറ്റു വ്യവസ്ഥാപിതങ്ങളായ സംഗതികളിലേതിലുമോ ഉള്ള അനാഥ, വിചാരമില്ലായ്മ, എന്നിതുകൾ സാക്ഷാൽ പാപത്തെക്കാരും ദോഷകാരികളാണ്. , എന്നിങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മേല്പടി കൃതികളിലുണ്ട്.

“ഓരോ പുരുഷന്മാർക്കും, സ്ത്രീകൾക്കും, കുട്ടികൾക്കും ഇഹത്തിൽ ചെയ്യാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൃത്യങ്ങൾക്കു് ഈശ്വരൻ ഓരോ മാതൃക സങ്കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. , എന്നു മഹാജനങ്ങളോടു വളരെ ഗൗരവയുക്തമായി പ്രസംഗിക്കുന്ന ഈ മഹനിയുടെ ചരിത്രം സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഉന്നതങ്ങളായ വിചാരങ്ങളെ ഉദിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമെന്താണുള്ളതു്?

എലിസബത്ത് ഫ്രൈ

—0—

30 ട്രിസ്താലോ മനോവിപ്ലവത്താലോ ഓരോ കുറ്റക്കാരും ചെയ്ത് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരം തടവുശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്ന ജെയിൽപുള്ളികൾക്കൊപ്പം, അന്യന്മാരാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾ ലോകത്തിൽ വേറെ ഉണ്ടോ എന്ന് സന്ദേഹപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം, അവരുടെ സ്ഥിതി അത്രമേൽ ദയനീയമാണെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കുന്നതാകുന്നു. ഓരോദേശത്തുള്ള ജെയിലുകൾ, ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, തടവു പുള്ളികൾക്ക് പാപപഥം അനുഭവിക്കാനുള്ള നരകലേശങ്ങളായിരിക്കാൻ സംഗതിയാവുന്നു എന്നുള്ളത് ആശ്ചര്യജനകമല്ലല്ലോ. സമസ്തജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളെ പരിഹരിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികളായ ആളുകളിൽവെച്ച് ജെയിൽപുള്ളികളെ നന്നാക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ളവർ അത്രവളരെ ഇല്ല. ഓരോരോ അവസരങ്ങളിൽ യാദൃച്ഛികങ്ങളായ മനോവികാരങ്ങളാൽ കുറ്റം ചെയ്ത പോയ മനുഷ്യരെ, ശരിയായ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു മേലാൽ അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ തക്ക ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള വരാക്കുന്നതിനു സാധിക്കുമെന്നിരിക്കെ, ഇഹവിധം ജെയിൽശിക്ഷ ഏറ്റവും തടവിൽ കിടക്കുന്ന അവരുടെ കാര്യത്തിൽ താല്പര്യം വെച്ച് അവർക്ക് വേണ്ടുവണ്മുള്ള ശ്രദ്ധയേറിയ നടത്തിച്ച് അവരെ പരിഷ്കരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ശ്ലാഘ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. സമസ്തജനസ്നേഹത്താൽ, മനുഷ്യരുടെ കഷ്ടതകളെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥരായിരുന്നിട്ടുള്ള മഹതികളിൽ വെച്ച് കാരാഗൃഹ പരിഷ്കരണത്തിന് ഐദംപെന്റത്തോടുകൂടി ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള എലിസബത്ത് ഫ്രൈ, മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ അനന്തമായ കൃതജ്ഞതയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീർന്ന ഒരു സ്ത്രീരത്നമാകുന്നു.

ഈ സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ ജനനം ഇംഗ്ലീഷ് വർഷം ൧൭൮൦ മോസം ൨൧-ാം-നു ആയിരുന്നു. ഇവളുടെ അച്ഛൻ നോർ ഫോർത്തിൽ എർൾമാം എന്നെടുത്തുള്ള ധനികനായ ഉണ്ടികക്കാരനും സുഹൃത്തുമാരും (SOCIETY OF FRIENDS) എന്നസഭയിലെ ഒരു ശുശ്രൂഷയായ ജോൺഗേർണീ എന്ന ആളായിരുന്നു. ഇവൾ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സ് പ്രായംമാത്രം ഉള്ള ഒരു ബാലികയായിരുന്നപ്പോൾ, ഇവളുടെ മാതാവു മരിച്ചു. പതിനൊന്നു സന്താനങ്ങളോടുകൂടിയ ആ കഡ്ഡാബ്ബരിലെ മൂന്നു പത്രിക്ക് ആസമയം പതിനേഴുവയസ്സേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

എലിസബത്ത് ബാലികയായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ, മാതാവോടൊന്നിച്ച് പാവപ്പെട്ടവരുടെ കൂടലുകളെ സന്ദർശിക്കുക പതിവായിരുന്നു. സമസ്തങ്ങളുടെ ക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുകമ്പയും സഹതാപവും അക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ അവളിൽ ഉദിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഇതിനാൽ വെളിവാകുന്നു. ഈ ഗുണമല്ലാതെ അവളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വിശേഷമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അത്, അവളുടെ സഹോദരങ്ങളുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും നേക്ക് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അഗാധസ്നേഹം ഒന്നുമാത്രമാകുന്നു. ഏകദേശം പതിനേഴുവയസ്സു പ്രായമായിരുന്നപ്പോൾ മതപ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് അവൾക്കു പ്രബലമായ ബോധം ഉണ്ടാവുകയും, അവൾ സുഹൃത്തുമാരുമായി ഒരു മുഖ്യ-അംഗമായി ചേരുകയും ചെയ്തു.

അവളുടെ അച്ഛൻ ധർമ്മംകൊടുക്കുന്ന ഉദ്യോഗം വഹിച്ചിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ, അയാൾക്കു പകരം അവൾ ആ ജോലിയെ എൽക്കുകയും, അതുവഴി തന്റെ ഒരുദായത്തെ വേണ്ടുവണ്ണം അവൾക്കു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനിടയാകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവളുടെ സ്വന്ത പണത്തെയും സമയത്തെയും കൂടെ മറ്റുള്ളവക്ക് ഉപകാരപ്പെടത്തക്ക വിധത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ അല്പംപോലും വൈമനസ്യം അവൾ കാണിച്ചില്ല. ആരോഗ്യക്കുറവിനാലും ജാഗ്രതക്കുറവിനാലും അവൾക്കു

വിദ്യാഭ്യാസം പൂർണ്ണമാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല; എന്നിട്ടും, താൻ തരത്തിലുള്ള ആളുകളുടെ സന്മാർഗ്ഗസ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവരെവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നിയിരുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ സാധിക്കാനായി അവർ സമീപവാസികളായ പാവപ്പെട്ട കുട്ടികളെ എഴുത്തുപഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരേ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ആദ്യം പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നുള്ളൂ. കാലക്രമത്തിൽ എഴുപതിപ്പരം കുട്ടികൾ ചേരുകയും, അവളുടെ വീടോടുചേർന്ന് തൽക്കാലം ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ഒരു അലക്കുമുറിയെ പള്ളിക്കൂടമായുപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴൊന്നും ആറു സഹോദരിമാരോടും കൂടെ ഒരിക്കൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ രാജ്ഞിക്കുളിലും വെയിത്സിലും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് സ്വവർഗ്ഗക്കാരുടെ സന്മാർഗ്ഗസൂത്രയെപ്പറ്റി അവർക്ക് അനുകമ്പ ഉദിച്ചത് എന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്ലീമത്തിൽ വച്ചുകണ്ട ഒരു കാഴ്ചയെ അവർ അവളുടെ ഡയറിയിൽ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു:—“ഞാൻ, അതിശോചനീയസ്ഥിതിയിൽ പെട്ടവരായി കണ്ട അസംഖ്യം പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകളേയും കുപ്പൽക്കാരേയും പറ്റി എനിക്ക് വളരെ വ്യസനം തോന്നി. അവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ പാപങ്ങളാണെന്നുള്ള ബോധം അവർക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനും, അവർക്ക് വല്ല സഹായവും ചെയ്യുന്നതിനും എനിക്ക് അത്യാശയുണ്ടായി,,.

൧൮൦൦- ആഗസ്റ്റ് ൧൯-ാംനു- എലിസബത്തിനെ, ഒരു വലിയ കച്ചവടസംഘത്തിന്റെ ഉപാംഗമായിരുന്ന മിസ്സർ ജോസഫ് ഹൈ എന്നവർ കല്യാണം കഴിച്ചു. വിവാഹാനന്തരം ദമ്പതിമാർ സെൻറ് മിൾഡ് റൈഡ്സ് കോർട്ട് എന്നസ്ഥലത്തു് പാർപ്പാക്കി. ഈ സ്ഥലത്തു വെച്ചാണ് അവരുടെ ഭർത്തൃത്തെ അഞ്ച് സന്താനങ്ങളും ജനിച്ചത്. ഗ്രഹകാളങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ, സ്വന്തം ആരോഗ്യക്കുറവിനേക്കൂടെ ഗണിക്കാതെ, അക്കാലത്തും അവർ പലപ്പോഴും ദാരിദ്ര്യശ്രേണുക്കൾക്കൊടു് കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകളെ സന്ദർശിച്ചു. ൧൮൦൪-ൽ അ

വർ എസ്റ്റേക്സിലുള്ള പ്ലാഷററ് ഫെന്റസ് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പാപ്പാക്കി. ഇതുവഴിയായി പ്രകൃതിവിപ്ലവങ്ങളെക്കുറേ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും തന്റെ ജന്മോദ്ദേശ്യമായിത്തീർന്ന ധർമ്മപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനും അവർക്ക് അധികം സൗകര്യം കിട്ടി. ഇങ്ങനെ പാപ്പിടം മാറുവാനിടവന്നത് ഭർത്താവിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ മരണത്താലായിരുന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിന് സമീപത്തായി അവർ ഒരു പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചു. ഇതുനിമിത്തം അവിടത്തെ പാവപ്പെട്ടവർ അവരെ “ധർമ്മരാജ്ഞി”, എന്നു കരുതിപ്പോന്നിരുന്നു. എല്ലാമാതിരി ആളുകളോടും, വിശേഷിച്ചു സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ആളുകളോടുപോലും അവർ സഹോദരസ്നേഹത്തോടു കൂടെ വർത്തിച്ചുവന്നു.

അവർ മനുഷ്യസ്നേഹത്തെ അധികമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചതു എല്ലാവരും വർജ്ജിക്കുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്ത കാരാഗൃഹങ്ങളിൽ ആയിരുന്നു. ൧൮൧൩-ൽ കഠിനമായ ഒരു കാരത്തിന് മരണശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില തടവുകാരെ കാണുവാനായി സുഹൃത്തുക്കളായിട്ടെല്ലാം സാമാജികന്മാർ പലരും സ്കോറ്റ് എന്ന സ്ഥലത്തെ സന്ദർശിക്കു ഉണ്ടായി. എലിസബത്തിന്റെ അത്യന്ത മിത്രങ്ങളായിരുന്ന ഇവർ സ്കോറ്റ് തടവിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ ദീനാവസ്ഥയെപ്പറ്റി അവരെ അറിയിച്ചാറെ, അവർ തന്റെ മിത്രമായ അന്നബെൽസ്റ്റൺ ഒരു മാർച്ച് ആ തടവുപള്ളികൾക്ക് ശീതനിവാരകങ്ങളായ വസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുക്കുവാനായി ആ ദുരിതനിവാസത്തിലേക്ക് പോവുക ഉണ്ടായി. സുഖക്കേടിനാലും ഗ്രാമകാര്യ പീഡകളാലും അവർക്ക് അവിടെ വീണ്ടും പോകുന്നതിനു മുമ്പേ നാലു കൊല്ലത്തേക്ക് ഇടയായില്ല. എന്നാൽ, ആ സമയങ്ങളിൽ ഒക്കെയും അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിർവ്യാജമായി സഹതപിക്കുന്നതിന്, സ്വന്തമുഷക്കളിൽനിന്ന് പ.രം അഭ്യസിക്കുകയായിരുന്നു.

എ.എം.എൽ. അവർ വീണ്ടും തന്റെ ഉദ്യമങ്ങളെ തുടർന്നു. തടവിൽ പാർക്കുന്നവരുടെ കണ്ണുകളെയും ചെറുപ്പക്കാലായ തടവുകാരെയും വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവർ ഒരു പാഠശാല ഏറ്റെടുത്തി. അവർ തന്റെ സഹോദരിക്ക് എഴുതിയ കത്തെഴുത്തിൽ ഈ പാവപ്പെട്ട ആളുകളെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “എന്റെ ഹൃദയവും മനസ്സും സമയവും ഹൃദയം ജോലികളിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ന്യൂഗേറ്റ് ആണ് ഏറെ മുഖ്യമായ വിഷയം. അവിടത്തെ സ്ത്രീകളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും ഒരു യത്നം ചെയ്യാതെ ഇരുന്നാൽ എനിക്കു സുഖം ഉണ്ടാകയില്ല. എന്റെ യത്നങ്ങൾ നിഷ്പഫലങ്ങളായിത്തീർന്നാൽ ക്രമേണ, എന്നാൽ കഴിയുന്നതൊക്കെ ചെയ്ത് എന്തെങ്കിലും വിചാരിച്ചെങ്കിലും, ഞാൻ സമാശ്വസിക്കുന്നതാണ്”

ഏറെത്താമസിയാതെ ന്യൂഗേറ്റ് റാണാവിൽ സ്ത്രീകളെ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു അവർ ഒരു സമാജം ഏറ്റെടുത്തി. ഈ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം, അവിടെയുള്ള തടവുകാരികളായ സ്ത്രീകൾക്ക് വസ്ത്രം, തൊഴിൽ, അറിവു മുതലായവയെ കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഈ സമാജത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു കൂലിയും കിട്ടി. സമാജം സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ട സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു കറെ പണം ഉടൻതന്നെ വാങ്ങി; ശേഷമുള്ളതു പിന്നീടുപയോഗിക്കുന്നതിനായി കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചു. തടവുകാരികളുടെ പെണ്ണുങ്ങൾ, കള്ളുകടിച്ചും, കള്ളുപറഞ്ഞും, തമ്മിൽ തല്ലിയും കാലംകഴിച്ചു വന്നതിനു പകരം, ഇപ്പോൾ വേലചെയ്ത് നേരം കഴിച്ചുതുടങ്ങി. തന്മൂലം സമാജത്തിന്റെ യത്നങ്ങൾ ഫലപ്രദങ്ങളായി തീർന്നെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എന്നാൽ സമാജക്കാർ ഈ പ്രവൃത്തിക്കു തുറിയുന്നതിനും മുമ്പുതന്നെ നഗരത്തിലെ പ്രമാണികളുമായി ആലോചന നടത്തിയിരുന്നു. ഈ പ്രമാണികളും സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു, എങ്കിലും, തടവുകാർ അനുസരിക്കുകയും കീഴടങ്ങു

കയും ചെയ്തയില്ലെന്ന് വിചാരിച്ച് അവരുടെ യന്ത്രങ്ങൾക്ക് ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകാൻ പ്രയാസമാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും, തീരെ നിരാശപ്പെടാതെ എലിസബത്ത് ഹൈ തടവുകാരായ സ്ത്രീകളെ എല്ലാവരേയും റിളിച്ചുപട്ടി അവരോടു പല ഗുണഭോഷങ്ങളും പറഞ്ഞു. പരിശ്രമം ചെയ്താൽ അനേകം ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും, ബുദ്ധിയെ ഭ്രമിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും, ഒരു പാപവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള ബോധം ആർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു ഏറ്റവും ആവശ്യമെന്നും, അവരുടെ അവസ്ഥ ഇവയിൽനിന്ന് എത്രയോ താണതാണെന്നും മറ്റും അവർ അവരോടു പ്രസംഗിച്ചു. താനും കൂട്ടുകാരായ സ്ത്രീകളും വീടുവിട്ട് അവിടെ ചെന്നിരിക്കുന്നത് തടവുകാരി സ്ത്രീകളെ ആജ്ഞാവശംഗതകളാക്കാനല്ലെന്നും, അവരുടെ നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും അവർ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്തിനേറെ പറയുന്നു? ഹൈ അവരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി, അവരുടെ പുണ്യസമ്മതപ്രകാരം അനേകം ചട്ടങ്ങളും ഏല്പിട്ടു.

അക്കാലംവരെയും നാടുകടത്തപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകളെ സ്റ്റേറ്റ് തടവിൽനിന്നും കൊണ്ടുപോകുന്നതു തുറന്ന വണ്ടികളിൽ ആയിരുന്നു. കൊണ്ടുപോകുന്ന സമയങ്ങളിലൊക്കെയും വളരെ ദുശ്ശാഘവും കഴപ്പവും ഉണ്ടാവുക പതിവായിരുന്നു. മയ്യാദയില്ലാത്ത ഈ കാഴ്ചകളെ കണ്ടിട്ട് എലിസബത്തിന് ലജ്ജതോന്നി; അവരെ മൂടലുള്ള വണ്ടികളിലാണ് അയയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് മേലധികാരികളോടു ഉപദേശിച്ചു. അവർ അവളുടെ ഉപദേശത്തെ സ്വീകരിക്കയും, തടവുകാരികളെ കപ്പലിൽ കയറുന്നതുവരെ അടച്ചുവണ്ടികളിൽ തന്നെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു. കപ്പലിൽ കയറിയശേഷം മിസ്സെസ്സ് ഹൈയും കൂട്ടുകാരും അവരുടെ സുഖയാത്രയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തു. കപ്പലിൽനിന്നു ഇറക്കിവിടുമ്പോൾ അവർക്കു പ്രയോജനപ്പെടുത്തക്കു സാധനങ്ങളെ തയ്ച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു തയ്യാർ സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങി അയച്ചു.

മുമ്പു ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ മിസ്സെസ്സ് ഹൈ തന്റെ സഹോദരനായ ജോസഫ് ഗേർണിയോടൊന്നിച്ച്, ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെയും സ്കോട്ട്ലണ്ടിന്റെയും വടക്കുഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. അവർ പോകുന്ന വഴിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ കാരാഗൃഹങ്ങളെയും പരിശോധിച്ച് വിവരങ്ങൾ പരസ്യപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട്, പരിഷ്കരിക്കേണ്ട മാറ്റങ്ങളെയും മറ്റും പല സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരെ ധരിപ്പിച്ചു. മിക്ക കാരാഗൃഹങ്ങളും അവർ പറഞ്ഞരീതിയിൽ പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് മിസ്സെസ്സ് ഹൈ വീണ്ടും വടക്കൻ ദിക്കുകളെ സന്ദർശിച്ചു. ഇതസമയം തടവിൽ കിടക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ കൂടക്കൂടെ ചെന്നുകാണുന്നതിനു പല സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ത്രീ സമാജങ്ങളെ എഴുപ്പടുത്തി. അല്പംകഴിഞ്ഞിട്ട് തടവുകാരികളായ സ്ത്രീകളുടെ പരിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടി ബ്രിട്ടീഷ് സ്ത്രീസമാജം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം, പലസ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീസമാജങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് എല്ലാവരെയും ഏകോപിച്ച് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു കാലാവധി തീർന്നിറങ്ങിയാൽ വീടില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകൾക്ക് പാപ്പിടം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തും, പണം കടംകൊടുത്തും, സ്വപ്രയത്നത്താൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് മൂലധനം കൊടുത്തും, ചെറുപ്പക്കാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു പാഠശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയും, പലപ്രകാരത്തിൽ ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ പല കാര്യങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷ് സ്ത്രീസമാജം സാധിക്കുകയുണ്ടായി.

മുമ്പു ൧൪-ൽ ദേഹസുഖക്കേടിനാൽ മിസ്സെസ്സ് ഹൈ ബ്രൈറ്റൺ എന്ന സ്ഥലത്തു കരുന്നാൾതാമസിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇവിടെ അവളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിത്തീർന്നു ചുറ്റുമുള്ള പാവപ്പെട്ടവരുടേയും യാചകന്മാരുടേയും സ്ഥിതിയായിരുന്നു. കറേക്കാരും മുമ്പ് ഇവരെ സഹായിക്കുന്ന മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് അവൾ ഡാക്ടർ ചേംബേർസ് എന്ന ആളോട് ആലോചിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയി

രുന്ന. അവരുടെ സ്ഥിതിയെ പരിശോധിച്ചറിയുന്നതിനും, അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറ്റുന്നതിനുമായി അവൾ താല്പര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്ന സംഘങ്ങളെ എടുത്തു.

അവൾ ദീനമായി കിടന്നിരുന്ന പുരുഷന്റെ കിളിവാതലിൽ കൂടെ നോക്കിയാൽ കടൽതീരം കാണാമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും അവൾ അവിടെ കിടന്നുകൊണ്ട്, അലയടിച്ച മറിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന സമുദ്രത്തിലെ സൂര്യോദയാസ്തമയങ്ങളെയും ചുറ്റുമുള്ള കുന്നുകളെയും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജീവനുള്ളവയിൽ ഒരേ ഒരു മനുഷ്യനെല്ലാതെ മറ്റൊരേയും അവൾ അവിടെ കണ്ടില്ല. ഇതാൾ ഏകാകിയായി നിന്ന് കബാത്തു ചെയ്യുന്ന കടവു സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ ആയിരുന്നു. ചങ്ങാതിമാരുമായുള്ള സഹവാസത്തിനു പ്രതിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കടവു സൂക്ഷിപ്പുകാർക്കു തുണപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ ബുദ്ധിമതിയും ധർമ്മിയും ആയ ഈ സ്ത്രീ ഉടൻ അന്വേഷിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. ഒരുക്കൽ അവൾ സവാരിപോകുമ്പോൾ വണ്ടി നിറുത്തി, ചിലകാൽക്കൾക്കു മുമ്പായി കടവു കവൽക്കാരിൽ ഒരുവനെവിളിച്ചു. ജോലിസമയത്തു ആരോടും സംസാരിക്കുന്നതിനനുവാദമില്ലാ എന്ന അയാൾ എലിസബെത്തിനെ അറിയിച്ചു. അയാൾക്കു വല്ല കററവും ഉണ്ടായേക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു അയാളുടെ മേലധികാരിയ്ക്കു അവൾ ഒരേഴുത്തു കൊടുത്തു. അല്പദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മേലധികാരി അവളെ വന്നു കണ്ടു; വല്ല വിവരവും അറിയാനാണെങ്കിൽ അറിയിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു പറഞ്ഞു. കള്ളക്കച്ചവടക്കാരുടെ അക്രമ പ്രവൃത്തികളാലും, എല്ലാ കാലത്തും കടവിൽ നിന്ന് ശീതോഷ്ണവാതങ്ങളേൽക്കുന്നതിനാലും പല ക്ലേശങ്ങളും ഈ കടവുകാവൽക്കാർ അനുഭവിച്ചു വരുന്നവിവരം അയാൾ എലിസബെത്തിനെ ധരിപ്പിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ അവൾ, അടുത്തുള്ള കടവു സൂക്ഷിപ്പുകാർക്കു വായിക്കുവാൻ വേദ പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തിച്ചു കൊടുക്കയും, അവരുടെ ഉപയോഗത്തിനു ഒരു പുസ്തകശാല എടുപ്പടുത്തുന്നതിനുമായി പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തും ചെയ്തു. ഏകാകികളായി നിൽക്കു

നന്നുകൊണ്ടും, ആലോചനയ്ക്കു നല്ല വിഷയങ്ങളില്ലായ്കൊണ്ടും, കള്ളക്കച്ചവടക്കാരനായി പലപ്പൊഴും ലഹളയ്ക്കിട വന്നു കൊണ്ടും ഈ കടവു കാവൽക്കാർ അലസതയ്ക്കും ശരതയ്ക്കും അധീനന്മാരായേക്കാമെന്നു അവർ ശങ്കിച്ചു. അവരുടെ സന്മാഗ്ഗത്തെ ബാധിക്കുന്നഭോഷങ്ങളെ തട്ടിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ആലോചനയ്ക്കു സദിഷയങ്ങൾ നൽകേണ്ടതാണെന്നും അവർ നിശ്ചയിച്ചു. അവളുടെ പ്രേരണയാൽ ഇതിനായി ഒരു കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കമ്മിറ്റിക്കാഷ് ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്ന് വേണ്ട ധനസഹായം ലഭിച്ചു. കടവു കാവൽ സ്ഥലങ്ങളിൽ മതസംബന്ധമായും, വിജ്ഞാന പ്രദങ്ങളായും ഉള്ള അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു. കടൽ തീരത്തു തന്നെ ആകെ ര്ൻവ പുസ്തകശാലകൾ ഏല്പിട്ടുത്തി. ഇതുകൂടാതെയും, നാട്ടിമ്പുറങ്ങളിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും ൧൨൦-ൽ പരം പുസ്തക ശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഇവയിൽ എല്ലാറ്റിലും കൂടെ ഹെ, ര്ന്നു-പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. ഇവ, പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഉപയോഗത്തിനുള്ളവയും, ബാലന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ളവയും മറ്റുമായിരുന്നു.

൧൮൩൫-ൽ മിസ്സെസ്സ് ഹൈ, ഭർത്താവോടൊന്നിച്ചുഭക്ഷിപ്പണ- ഇംഗ്ലണ്ടിൽ യാത്ര ചെയ്തു. അവിടെയും അവളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കത്തക്കവിഷയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാലിസ്ബറി മൈതാനത്തിൽ കൂടെ കടന്നു പോയപ്പൊൾ അവിടെ വസിച്ചിരുന്ന ആട്ടിയന്മാരുടെ നിവിശേഷമായ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചറിവയും, കടവുസൂക്ഷിപ്പുകാക്കുന്നപോലെ ഇവർ ഒരു പുസ്തകശാല ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുമെന്നു അവർക്കു തോന്നുകയും ചെയ്തു. അതിനായി എയിംസ്ബറി എന്ന സ്ഥലത്തു അല്പകാലം പാത്രത്ത്, അവിടെ ഒരു പുസ്തകശാല ഏല്പിട്ടുത്തി. ഈ ഏർപ്പാടിന്റെ സാഫല്യമെത്രയെന്നുള്ളത്, രണ്ടു മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞു എയിംസ്ബറി പുസ്തകശാലാസൂക്ഷിപ്പുകാരൻ എഴുതിയതച്ച താഴെക്കാണുന്ന എഴുത്തിൽ നിന്ന് ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്: “നാല്പത്തിയെ പുസ്തകവും, പുതിയ

മാസികകളും എല്ലാപ്പൊഴും വെളിയിൽ കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരിൽ പരം ആളുകൾ അവയെ ശുദ്ധയോടു കൂടെ വായിക്കയും, നന്ദിപറഞ്ഞു തിരിച്ചുതരുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർ, വീണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും, സാരഭാഗങ്ങളും രസഭൂയിഷ്ടങ്ങളും ആയ ഇത്ര വളരെ പുസ്തകങ്ങൾ വില കൊടുത്തു വാങ്ങാതെ തന്നെ ഭീഷ്മായ വഷ്കാലസായാഹ്നങ്ങളിൽ അവർ വായിക്കുവാൻ കിട്ടുന്നത് എത്ര ഉപകാരമായിരിക്കുന്നു എന്നു പലപ്പൊഴും പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. „ഇതിൽ നിന്ന് എലിസബെത്തിന്റെ പ്രയത്നങ്ങൾ എത്രത്തോളം വിജയപൂർവ്വങ്ങളായിത്തീർന്നു എന്നു അറിയാമല്ലോ.

ഫാൾമെന്റ് എന്ന സ്ഥലത്തു് പലേ കപ്പലുകൾ വന്നടക്കയും തിരിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്നതിനെ അവൾ കാണാനിടയായി. കപ്പലിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരായി ധാരാളം ഒഴിവുസമയം ഉള്ള ആളുകൾ പലരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഒഴിവുസമയത്തെ വൃഥാ കളയാതിരിക്കാൻ പുസ്തകങ്ങൾ ഉതകമെന്നു കാരണ്യശാലിനിയായ അവൾക്കുതോന്നി. ഈ സ്മനതയെ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു് അവൾ തൽക്കണ്ണം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പല മിത്രങ്ങളുടെയും കപ്പൽത്തലവന്മാരുടെയും സഹായത്താലും അനേകം സംഘക്കാരെക്കുറോളത്താലും, കപ്പൽത്തോറും മുപ്പതീതു പുസ്തകങ്ങളുള്ള ഒരു പെട്ടിസൂക്ഷിക്കുകയും, അതിലെ പുസ്തകങ്ങൾ തരംപോലെ മാറി അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പുസ്തകശാല സൂക്ഷിപ്പു്, ക്ലാവൽ എന്ന കപ്പൽത്തലവൻ ഏൽക്കുക ഉണ്ടായി. അയാളുടെ കവുറുബത്തിലുള്ള ഒരൊരു ഒരുക്കൽ മിസ്സസ് ഹൈങ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയതു: “നമ്മുടെ പുസ്തകശാല ക്രൂവൽനയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ആളുകൾ വായനയിൽ അതിമാത്രമായ ഉത്സാഹം കാണിക്കുന്നുണ്ടു് നിങ്ങളുടെ ദേയ്യം അനന്തമായ ഒരദാർശ്യവും ഫേതുവായി ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും, വിശിഷ്ട സാധുക്കളായ കപ്പൽക്കാർ,—നിങ്ങളോടു് എന്തുമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു എനിക്കു എഴുതി അറിയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലാ. “എല്ലാ കപ്പലുകളിൽ

നിന്നും വളരെ സന്തോഷകരമായ വർത്തമാനം അറിയിക്കാൻ ആളുകൾ വന്ന് പുസ്തകം വേണമെന്നു യാചിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യാത്രമടങ്ങിവന്ന ഒരു കപ്പലിൽ ഒരു പുസ്തകപ്പെട്ടി ഒന്നു കണ്ടിരുന്നെങ്കിലോ! പുസ്തകങ്ങളിൽ എല്ലാം വിരലിന്റെ അടയാളങ്ങൾ ദൃഢമായി പതിഞ്ഞുകാണുന്നു. അവയെ ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് ഇതു നല്ല അടയാളമാണെന്നത്രേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. . എന്ന് ആ ആൾ മറററാരിക്കൽ എഴുതിയെഴുതു.

എലിസബത്തിനു ഞ്ഞാലാവിഷയമായിത്തീന്ന മറററാന്നു നാവികാതുരശാലകളാണ് ഇവിടെയും അവളുടെ പ്രേരണയാൽ പുസ്തകശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തി. അവളുടെ മരണത്തിനല്ലെമുസ് ക്രോമർ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഭേദസുഖത്തിനായി താമസിക്കുമ്പോൾ സ്ഥാപിച്ച വായനശാലയും പുസ്തകശാലയും മറക്കത്തക്കവയല്ലാ. ഇവ രണ്ടും സമീപസ്ഥനായ മക്കു വന്മാരെ മദ്യശാലകളുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിക്കുന്നതിനു ഉതകിയിരുന്നു. ഇതു അല്പമായ ഒരു പരിശ്രമമായിരുന്നു എന്നെങ്കിലും പൂർണ്ണമായി ഫലിച്ചു. തങ്ങളുടെ സമസ്പഷ്ടങ്ങളെ അലസതയിൽ നിന്നും ദുർവൃത്തികളിൽനിന്നും വിമോചനം ചെയ്യുന്നതിനിറപ്പിക്കുന്നവർക്ക് ഈ സൽകൃത്യം ചെയ്തും നൽകത്തക്ക ഒരു മാതൃകാ പാഠമാകുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കടവുസൂക്ഷിപ്പസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ നിന്ന് അവളുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെ വിജയഫലത്തെ കുറിക്കുന്ന പല എഴുത്തുകളും കിട്ടിയത് അവൾക്കു അധികമായ സംതൃപ്തിക്കിടയാക്കി. എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ന്യൂഗേറ്റ് രാണാവിലെ പാവപ്പെട്ട ആളുകൾക്ക് അവളുടെ പേരിലുള്ള സ്നേഹത്തേയും നന്ദിയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചിലകത്തുകളും ഈ സമയത്തു ലഭിച്ചതു അവൾക്കു വിശേഷമായ അനന്ദത്തിനു ഇടയാക്കി. ഇവകൂടാതെ ന്യൂസെറത്ത് വെയിൽസിലേക്കുനാടുകടത്തപ്പെട്ട ആളുകളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനായി അവൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച ആകാംക്ഷയും പരിശ്രമവും

മന്ത്രിനും ഉപകാര സ്മരണയോടുകൂടെ അവർ അയച്ചു ചില എഴുത്തുകളും ഈ അവസരത്തിൽ വന്നുചേർന്നു. ഈ സംഗതികൾ അവളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ അവൾക്കു അധികം ധൈര്യം നൽകുകയും അവളുടെ ജന്മോദ്ദേശ്യത്തെ സാധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, സ്രീവത്സപഭാവത്തിനും ആചാരങ്ങൾക്കും ചേരുന്ന മട്ടിലായിരുന്നുവെന്നു ചിലർക്കു തോന്നിയിരുന്നിട്ടും, അവൾ ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ തെറ്റിപ്പോയില്ലെന്നു കാണിക്കയും ചെയ്തു. അവികാസമതികളായ ചിലരുടെ തെറ്റിദ്ധാരണം കൊണ്ടും, പരോൽക്കർഷാസംഹിപ്പുകളുടെ ഒരുമുദ്രാശിതമായ വ്യവേചനത്താലും അവൾ പല മനുഷ്യക്കുടുംബങ്ങളിലായിരുന്നു. അവളുടെ പരമമായ ആത്മത്യാഗം ഒരു ദേശത്തു ജോടു കൂടിയാണെന്നും, അവൾ ഗൃഹകൃത്യങ്ങളിൽ ഉപേക്ഷിക്കാത്തതെന്നും മറ്റും പല കുറുപ്പുകളും അവർ അവളിൽ ആരോപിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ ദോഷാരോപങ്ങളെ അവൾ നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു; അവളുടെ പ്രയത്നങ്ങളുടെ സ്പഷ്ടമായ ഫലത്തെയും അവയിൽനിന്നു ഉണ്ടായ ഗുണങ്ങളെയും ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിന്നു ഈ മിഥ്യാരോപങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ. തന്റെ ഏകദേശത്തിൽനിന്നു സൽകൃത്യങ്ങൾക്കായി സഭാ തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദിവ്യശക്തിയായ മനുഷ്യസ്നേഹത്തെ അവൾ ശബ്ദമാക്കാതെ ലോകാഭിപ്രായത്തെ മാത്രം വിലമതിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ, ജീവിതസൂത്രൻ പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമത്രയും ധർമ്മഗാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജീവിതത്തെ നയിക്കാനേ അവൾക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ.

൧൮൨൮-ൽ എലിസബെത്തിന്റെ ഭർത്താവായ മിസ്റ്റർ ഹൈക്ക് പെട്ടെന്നു ഒരുവലിയ നഷ്ടം സംഭവിക്കയാൽ കുടുംബസ്ഥിതിക്കു പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം സകലവിഭവങ്ങളോടുകൂടെസുഖമായി വസിച്ചിരുന്ന പ്ലാഷ്വർ ഫെരസ് എന്ന ഗ്രാമത്തെ വിൽക്കേണ്ടിവരുകയും, അല്പകാലം ലണ്ടനിൽ താമസിച്ചതിന്റെ ശേഷം തിരികെ വന്നു അവരുടെ മുമ്പിലത്തെ വസതിക്കു സമീപത്തുതന്നെ ഒരു

ചെറിയ വീട്ടിൽ പാപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴും മിസ്സസ്സ് ഫ്രൈക്ക് ഏക ശോകകാരണമായിത്തന്നെ അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. കരുതിപ്പോന്ന ചുരുമുള്ള പാവപ്പെട്ട ആളുകളെ സഹായിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത അവസ്ഥയായിരുന്നു അവൾ പള്ളിക്കൂടത്തിനുവേണ്ടിയെഴുതുന്ന സഹായത്തെയും പിൻവലിക്കുവാൻ അവൾ നിർബന്ധിതയായ് തീർന്നു. സമസ്ത സ്നേഹത്തോടുകൂടി അവളുമൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നവരെല്ലാം അവളുടെ ഈ ദീനാവസ്ഥയിൽ സഹതപിച്ചു. അവളുടെ പേരിൽ ഓരോരോ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ആദരത്തിനും വാത്സല്യത്തിനും ലക്ഷ്യങ്ങൾ പലതും അവൾക്കു ലഭിച്ചു. അവളുടെ വരവു ചുരുങ്ങിയെങ്കിലും, ഹൃദയപൂർവ്വമായ മനുഷ്യസ്നേഹം വർദ്ധിച്ചതെല്ലാം. അവൾ സഹോദരന്മാരിൽ ഒന്നരണ്ടു പേരോടൊന്നിച്ച് സ്കാട്ട് ലാണ്ടു്, ഹെർലാണ്ടു് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും പിന്നാലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു. ജെയിലുകളെ മാത്രമല്ല, ഭ്രാന്താതുരശാലകൾ, പാഠശാലകൾ, ആസ്ത്രികൾ മുതലായി, അവശ്യം പരിഷ്കരണീയങ്ങളായ ശാലകളെക്കൂടെ സന്ദർശിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ സഞ്ചാരത്തിൽനിന്നു് പലഗുണങ്ങൾ ഫലിക്കുകയും ചെയ്തു. മിസ്സസ്സ് ഫ്രൈക്കും സഹോദരന്മാരും ഇംഗ്ലാണ്ടു്, ഫ്രാൻസു്, ഹാളണ്ടു്, ബെൽജിയം, ഡെന്മാർക്കു്, പ്രുഷ്യാ, ഹാണൊവർ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരെ മുഖതാവിൽ ചെന്നു കണ്ടു് ജെയിൽപള്ളികൾ രോഗികൾ മുതലായവരുടെ സ്ഥിതികളെപ്പറ്റി പലകാര്യങ്ങളും ചോദിപ്പിച്ചു. ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ സാഹസരായുങ്ങളിൽ അടിമപ്പെട്ടവരും നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും വളരെ അതുഷ്ടിയായി പറഞ്ഞു. രാജാക്കന്മാരെല്ലാം മിസ്സസ്സ് ഫ്രൈക്കുടെയും സഹോദരന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളെ ആദരപൂർവ്വം കേൾക്കുകയും, അവയിൽ പലതും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പരമാർത്ഥതയോടെ പ്രബലമായും, മനുഷ്യസ്നേഹത്താൽ പ്രബലമായും ഉള്ള മിസ്സസ്സ് ഫ്രൈക്കുടെ പ്രതാപരമിതമായ സംഭാഷണത്തെ കേട്ടാൽ ആരു

അനുകമ്പകൊണ്ട് അവളുടെ അഭിലാഷത്തെ അനുകൂലിക്കാതിരിക്കയില്ലാ. സേവകന്മാരുടെ സ്തുതിപാഠങ്ങൾ അവളുടെ വാക്കുകളുടെ ആത്മാർത്ഥതയാൽ, ഭൂരികരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് രാജാക്കന്മാർ വിചാരിച്ചുവന്നു. ഘാതകന്റെ കർഷമായ ഹൃദയം, അവളുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രശാന്തരമണീയതയാൽ അലിയുകയും, അവൻ സദാചാരങ്ങളുടെ ഗ്രാഹ്യതയെപ്പറ്റി ഉത്ബോധം ഉണ്ടാകയും ചെയ്തുവന്നു. അവളെപ്പോലെയല്ലാത്ത ആദരിക്കയും, സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു കണ്ടിട്ടും അവൾ ആത്മപ്രശംസയാൽ ഉലയുകയായിത്തീർന്നില്ല. ഈ വിനയം അവളുടെ ദിനചർച്ചകളിൽ നിന്ന് വെളിപ്പെടുന്നില്ല. ഒരേത്തരം, ഇങ്ങനെ, അവൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:— “ജെയിലുകളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് ഭയമില്ല; കെട്ടാരങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിലാണ് ഭയമുള്ളത്. കെട്ടാരങ്ങളിലെ പ്രതാപങ്ങളെക്കണ്ട് എന്റെ കണ്ണ് മയങ്ങിപ്പോയെങ്കിലോ എന്നാണ് എന്റെ ശങ്ക. അതിനാലും, ദരിദ്രന്മാരെ ചെന്നു കാണുന്നതിൽ എനിക്ക് തീരെ വൈമനസ്യമില്ല. ധനികന്മാരെ ചെന്നുകാണുന്നതിലാണ് വല്ലായ്മയുള്ളത്. ധനികന്മാരുടെ മടുക്കുകളെക്കണ്ട്, ആർജവം, സന്മാർഗ്ഗം മുതലായവയെക്കണ്ടെങ്കിൽ വിട്ടുപിരിയുവാൻ ഞാൻ പ്രേരിതയാകുമോ എന്നാണ് ശങ്ക.,,

അവൾക്ക് വളരെക്കാലമായി ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും വാടും തട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഹൃദയം പൊങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോയില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ അല്പം ഭേദമാവുന്നുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, രോഗം വിട്ടുമാറിയില്ല. ഹൃദയം പൊങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോയില്ല. അവൾ പരലോകം പ്രാപിച്ചു. അവളോടു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർ കഴിയുന്നതൊക്കെയും അവളുടെ വിഷയത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. എങ്കിലും, അവൾ, നൂറുവർഷത്തെ വയസ്സിൽ റാമ്സ്ഫോർഡ് എന്നെടുത്തുവെച്ചു തന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കുമാത്രമല്ല, തന്റെ മനുഷ്യസ്നേഹവും സൽഗുണങ്ങളും നിമിത്തം തന്നെ എടുത്തുവെച്ചുവെല്ലാത്തതും ദുഃഖമാകമാ

ൽ, സുതർവ്യയായി ഭവിച്ചു. അവളുടെ കാലത്തു്, കാരാഗൃഹ പരിഷ്കാരകാർയ്ക്കത്തിൽ ആളുകൾക്കു് ആകാംക്ഷജനിപ്പിച്ചതുടക്കിയിരുന്നുവെങ്കിലും, അതിലേക്കു് ഉത്സാഹപൂർവ്വം മുനിപ്പുനിയ്ക്കു് അവളായിരുന്നു. മനുഷ്യസ്നേഹിയായ ഹനുവർഡ് എന്ന മറ്റൊരു അശ്രാന്തമായ പരിശ്രമത്താൽ കാരാഗൃഹപരിഷ്കാരത്തിന് ചില നിയമങ്ങൾ പാർളിമെണ്ടുസഭയിൽനിന്നു് ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാനന്തരം അവ കൃതപ്രായങ്ങളായിപ്പോയിരുന്നു. മിസ്സസ് ഫ്രൈ, തന്നിമിത്തം, ഇക്കാര്യത്തിൽ നവീനമായിട്ടുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ആസക്തം സ്നേഹിച്ചു പോന്നു. എന്നാലും, അവളുടെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യം സ്ത്രീ ജനങ്ങളിൽവെച്ചു് അസഭ്യത്തികൾക്കും, ദുരിതങ്ങൾക്കും അടിമപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നവരെ സദാചാരത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു് പണ്യം സമ്പാദിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു. ഈ വിധം, ലോകത്തിൽ പാപം കുറയ്ക്കയും ക്ഷേമം വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനായി ആയുർവ്യയം ചെയ്തിരുന്ന പുണ്യചരിതയായ ഈ മഹതിയുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ, ലോകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും ഉന്നതേച്ഛകളെ ഉദിപ്പിക്കുമെന്ന് തന്നെ നമുക്കു് വിശ്വസിക്കാം.

ലേഡി റേച്ചൽ റസ്സ്

സതാപ്തങ്ങളിലെ പ്രഭുവായ തോമസ് റയോൺസ്റ്റി യുടേയും, ബ്രാൻസിലെ പുരാതനവും പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ക്ഷേത്രത്തിലെ സന്തതിയായ റേച്ചൽ ഡ് - റു വിനി എന്ന സ്ത്രീയുടേയും ദ്വിതീയപുത്രിയായിരുന്നു ലേഡി റേച്ചൽ റസ്സ്. ഈ നായികയുടെ ജനനം ക്രൈസ്തവ വംശം ക്രൈസ്തവത്വം ആയിരുന്നു. മാതാവിന്റെ പരിചരണം അ വശ്യം വേണ്ടിയിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, ഈ ബാലികയുടെ മാതാ വ്; കാലധർമ്മത്തെ പ്രാപിക്കാനിടയായി. എന്നാൽ, വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അവൾക്കു നേരിട്ടതായ ഈ നഷ്ടം, നീ തിമാനം ഉത്തമനും ആയ പിതാവിന്റെ വാത്സല്യസമ്മിശ്ര മായ സംരക്ഷണത്താൽ ഏറെക്കുറെ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേ ഹം തന്റെ ഉദ്യോഗസംബന്ധമായ ജോലിയിൽക്കുറേക്കു ഇ ടയിൽപ്പോലും, മതത്തെയും കൃത്യ നിഷ്പേക്ഷയും സംബന്ധിച്ചുള്ള തത്വങ്ങളെ തന്റെ സന്താനങ്ങളോടു് ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ ലേശവും ഉപേക്ഷ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ജനനാൽത്തന്നെ ശ്രേഷ്ഠമായ സ്കൂൾ മനോവൃത്തികളുടേയും വിളനിലമായ ലേഡി റേച്ചലിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഈ തത്വങ്ങൾ ദൃഢമായി പതിയുകയും, പിന്നീട് പ്രശംസിക്കത്തക്ക ഫലങ്ങളെപ്പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ലേഡി റേച്ചലിന്റെ ജീവിതത്തിന് ആദ്യദശയിൽ പറയത്തക്ക സംഭാവനകൾ ചുരുക്കമായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ ധനികന്മാരായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾ എല്ലാം, രാജാവിനാലോ, മാതാപിതാക്കന്മാരാലോ ഏല്പാട് ചെയ്യപ്പെടുന്നവയായിരുന്നു. വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏല്പു ടുന്ന ഇരുകക്ഷിക്കും, ഈ കഥാനായികതന്നെ ഒരിടത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, മേല്പറഞ്ഞവരുടെ ആജ്ഞയ്ക്കു വഴിപ്പെടുകയല്ലാതെ, വേറെ ഗതി നന്നായില്ലായിരുന്നു. കാർബെറി

യിലെ പ്രഭുവിന്റെ മകനായ വോഘൻ പ്രഭുവിനെക്കൊണ്ടാണ് ലേഡിറേച്ചുലിനെ പതിനേഴാമത്തെ വയസ്സിൽ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തിച്ചത്; ഈ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവിൽ നിന്ന്, അതു നില നിന്ന കാലം മുഴുവനും ലമ്പതിമാർ കൃതാത്മതയോടുകൂടെ കാലക്ഷേപം ചെയ്തു എന്ന് അനുമാനിക്കാം. ഈ വിവാഹത്തിന്റെ ഏകഫലമായ് സന്താനം, ജനിച്ച് അധികം താമസിയാതെ മരിക്കയും, വിവാഹം കഴിഞ്ഞു കഷ്ടിച്ച് മൂന്നു കൊല്ലത്തിൽ അധികം ആകുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ വോഘൻ പ്രഭുവിന്റെ മരണത്താൽ ബന്ധം മുഴുവനും അന്തരൂപോക്തം ചെയ്തു.

വോഘൻപ്രഭു (ലേഡിറേച്ചൽ) യുടെ അപ്പനായ സതാംപ്ടണിലെ പ്രഭുവും, അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ മരണത്തിന് അല്പം മുമ്പെ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം അവൾക്കു ലഭിച്ച റിച്ച്മീൽഡ് എന്ന സ്ഥലത്തു് വോഘൻ പ്രഭു തന്റെ സഹോദരിയോടൊന്നിച്ചു താമസിച്ചു വന്നപ്പൊഴാണ് തന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവായിത്തീർന്ന ആളെ കാണാനിടയായതു്. ഈ ആൾ ബെഡ് ഫോർഡിലെ പ്രഭുവിന്റെ ദ്വിതീയപുത്രനായ മിസ്റ്റർ വില്യം റസ്സൽ ആയിരുന്നു. ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ആളാണെങ്കിലും, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അവകാശക്രമം അനുസരിച്ച്, കുടുംബ സ്വത്തു മുത്തുപുത്രന്റെ വകയാകയാൽ, വില്യം റസ്സലിന് അക്കാലത്തു തന്റെ സ്വന്തമായി സ്വത്തു് ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ, വോഘൻ പ്രഭു, തന്റെ അപ്പന്റെ മരണാനന്തരം വളരെ സ്വത്തുകൾക്ക് അവകാശിനിയിായിത്തീർന്നിരുന്നതുകൊണ്ട്, സ്വതന്ത്രയുമാണായിരുന്നു. അതിനാൽ വില്യം റസ്സലും വോഘൻ പ്രഭുവും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്താൽ, വധുവിനേക്കാൾ അധികം വാന്നാണ് തുണ സംഭവിച്ചതു് ഇവർ അന്യോന്യം അനുരക്തരായിത്തീർന്നു ഉടൻ തന്നെ, അവരുടെ വിവാഹവും നടന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യർക്കു ഭൂല്യമായിരിക്കുന്ന ധന്യതയോടു കൂടി പതിനാലു കൊല്ലം നില

നിന്ന ഇവരുടെ ഭാഗ്യവും ആരംഭിച്ചത് ൧൩൭൨-മാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ, ആ ഭാഗ്യഭഗവയെ അവ സാന്നിദ്ധിച്ചതായ സംഭവം അധികം അഭൂതപൂർവ്വമല്ല.

ലേഡി റേച്ചലുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏല്പട്ട ആളുടെ ജീവിതം, അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിലും അധഃപതനത്തിലും, തന്റെ രാജ്യചരിത്രത്തിൽ ഒരു പ്രധാനഘട്ടമായിത്തീർന്നു. തന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു ഏതാനും നാളുകൾക്കുള്ളിൽ, ബ്രിട്ടനിലെ ഏറ്റവും ധനപുഷ്ടിയുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ അവകാശിയായിത്തീർന്നു വിലും റസ്സൽപ്രഭു, ചെറുതൂണുകളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടവരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിത്തീർന്നു. പൊതുജനോപകാരാർത്ഥം പല കൃത്യങ്ങളും ചെയ്ത വന്ന ഇദ്ദേഹം, മതത്തെക്കുറിച്ച് വാസ്തവജ്ഞാനമുള്ളവനും, ന്യായമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ആകാംക്ഷയുള്ളവനും ആയിരുന്നു. ഈ വിധം ഇരുന്നതിനാൽ, ന്യായമായ ഒരു കാര്യത്തിനായി വളരെ ക്ഷമയോടുകൂടെ പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ഉദ്ദേശം സാധിക്കാതെ ഉദ്യമത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറേണ്ടിവരുകയും, തുടർച്ചയായി കഠിനതന്റെ ജീവനെ വെടിയേണ്ടിവരുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യം ലേഡി റേച്ചലിന്റെ പ്രേമഭാജനമായിത്തീർന്നത് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശീലത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും ആദ്യമേ വായനക്കാർ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നാൽ, ഈ ഭാർത്യാഭാരതാക്കന്മാർ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന കത്തിടപാടിൽ ഭാര്യയ്ക്കു ഭർത്താവിന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന അധഃപതനമായ സ്നേഹത്തെയും ഭക്തിയേയും മനസ്സിലാക്കാൻ എളുപ്പമുണ്ട് അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങളെ പ്രകൃതത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നതാണ്.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഏറെനാൾ കഴിയും മുമ്പു തന്നെ, പണ്ഡിക്ക് കാര്യം സംബന്ധിച്ചും, പാർളിമെൻറു ജോലി പ്രമാണിച്ചും, റസ്സൽ പ്രഭുവിനു പലപ്പോഴും വീടു വിട്ടുപോകേണ്ടിവന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹവുമായി എഴുത്തുകത്തു നടത്തുന്നതിനു റേച്ചൽ പ്രദേശിക പല അവസരങ്ങളും ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഈ എഴുത്തുകൾ എല്ലാം ഭാഗ്യവശാൽ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവ, ഒരു സ്ത്രീയുടെ നിസ്തല്യമായ പ്രേമത്തിന്റെ സ്റ്റാരകമായി ലോകചരിത്രത്തിൽ ഒരു റിക്കാർട്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വിവാഹാനന്തരം, മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, റസ്സൽപ്രഭുവി ഒരുക്കൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു:—“ഭി വസംപ്രതി എന്നോടുള്ള പ്രേമാതിരേകത്തിന്റെ അഭിനവങ്ങളായ ചിഹ്നങ്ങൾ ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം, പ്രിയഭര്താവ് എന്റെ നേക്കു പൊഴിക്കുന്ന കാരുണ്യത്താൽ എത്ര യഥാർത്ഥവും ശ്രേഷ്ഠവും ആയ ഓരാനമാണ് ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞറിയിക്കുന്നത് വാക്കുകളുടെ ദൃഢപ്രകാരം എനിക്കു് അസാധ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാലും, എന്റെ ജീവിത സർവ്വസ്വമേ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതിനും സമർത്ഥനായ അങ്ങ്, ഒരാൾക്കു കഴിവുള്ളതൊക്കെയും ഉള്ള നന്ദിയോടും, ബഹുമാനിയോടും, പ്രേമത്തോടും കൂടെ ഞാൻ അങ്ങയുടെ നേരെ വർത്തിക്കുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചുകിലേ എന്റെ ആനന്ദം പരിപൂർണ്ണമായിത്തീരുകയുള്ളു; അങ്ങനെയായാൽ, എനിക്ക് അതിൽപ്പരം മറെറാന്നും ആഗ്രഹിക്കാനില്ലാ; ഇല്ലെങ്കിൽ, ഇതുവരെ അനുഭവിച്ചു വന്ന സുഖധന്യതകളാൽ എന്റെ ഹൃദയം നന്ദിപൂർവ്വമായിരിക്കുകൊണ്ട്, മരിച്ചു വരുന്നത് എന്റെ കർമ്മമെന്നോർത്ത് അതുപ്ലി കാണിക്കുകയോ ആവലാതി പറകയോ ചെയ്യാതെ, വിധിക്ക് കീഴടങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യും. , ശേഷമുള്ള ഭാഗം കൂടെ വായിക്കുന്ന പക്ഷം, ഈ ദമ്പതിമാർക്കു സംഭവിച്ച കഷ്ടതകളെ ഓർത്ത് ആരുടെ മനസ്സാണ് അലിയാത്തത്?— “നമ്മുടെ ആയുരന്തം വരുന്നത് എപ്പോഴാണെന്ന് ഇന്ദ്രശ്വരൻ തന്നെ അറിയാം; പരമകാരുണികനായ അദ്ദേഹവോടുള്ള എന്റെ ഏകമായ പ്രാർത്ഥന, നമ്മിൽ ഒരാൾ മുമ്പെ പോയാൽ മറെറ ആൾ നൈരാശ്യത്തോടു കൂടി ഓടിവിട്ടുഭിവാസംകഴിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം, നാം രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു മരിക്കുന്നതിനിടയാകണം എന്നുള്ളതത്രെ. നാം ഇരുവരും ഭീഗ്ദ്ധായുസ്സുകളായി ഭവിക്കുമെന്നു തന്നെ ഇപ്പോൾ ആശിക്കാം. അങ്ങനെ വന്നില്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ക്ലേശ സമയത്തു്

അദ്ദേഹം നമുക്കു ശരണ്യമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾ ചിലപ്പോൾ അവശ്യം വേണ്ടതാണ് എങ്കിൽ മാത്രമേ, വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത സമയത്ത് ഒരാപത്തു പെട്ടെന്നു നേരിടാൻ ഇടയുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം, അതിനെ എതിർത്തു നിൽക്കാൻ ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കൂ..., ദുഃഖത്തിന്റെ തീവ്രതയെ കുറയ്ക്കുത്തക്ക ഹൃദയപരിശീലനം ഇതു തന്നെയാണല്ലോ.

റസ്സൽ പ്രഭിയുടെ വിവാഹജീവിതത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നതിൽ ആ സ്ത്രീയുടെ എഴുത്തുകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ല. അവരുടെ സന്താനങ്ങളായി രണ്ടു പുത്രിമാരും ഒരു പുത്രനും ജനിച്ചതിന്റെ ശേഷം, അവരുടെ എഴുത്തുകൾ സവിശേഷം രസകരങ്ങളായിരിക്കുന്നു. മനസ്സിൽ ഭർത്താവിനെ അടുത്ത കാലത്തിൽ കാണാനിടയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് പ്രഭി ഇങ്ങനെ എഴുതി:— “എന്റെ ഭർത്താവിനായി, ഇപ്പോൾ ഞാൻ എഴുതുന്നത് എനിക്ക് എല്ലാപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയോ, അദ്ദേഹത്തിനോടോ സംസാരിക്കുന്നതിനുള്ളതുകൊണ്ടാണ് എന്നാൽ, മദ്ധ്യമായ കാരണം, എന്റെ ഇന്നലത്തെ എഴുത്തുകിട്ടാതെയിരുന്നേക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചാണ്. എന്റെ പ്രാണപ്രിയനേ ഔട്ട്ലൈറ്റിൽ കാണാനിടയാകുമെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പരമാനന്ദത്തിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നു. ഇത് എന്റെ മനസ്സിന്റെ ദൃഢപ്രവണതയെന്നോ, ചാപല്യമെന്നോ, പ്രിയതമനോടു സംസാരിക്കാനിടയാകുമ്പോൾ സമ്മതിക്കാം. എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ പറയാൻ കഴിയുന്നില്ല. പ്രാണപ്രിയൻ വിചാരിക്കാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം വിചാരിച്ചു കൊള്ളുക; എന്നാലും അധികമായ് തീരുകയില്ല., വേറൊരേഴത്തിൽ, “മിസ്സ് റേച്ചൽ (മുത്ത പുത്രി) ഒരു വലിയ കഥ പറഞ്ഞു. അച്ഛൻ അവളെ വോബർണിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി എന്നു പറഞ്ഞ്, തുളുച്ചിക്കൊണ്ടു്, അവൾ അവിടെ പോയിവന്നു എന്നും മറ്റും ചിലച്ചു., എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

വിനീതയും സുകീലയും ആയ റസ്സൽ പ്രഭി തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ഉദ്യോഗകാര്യങ്ങളെ വളരെ താൽപര്യത്തോടും

ശ്രദ്ധയോടും കൂടെ സൂക്ഷിച്ചു പോന്നു. ഇതിന്റെ വാസ്തവം ഒരഴ്ചത്തിൽ നിന്നു വെളിവാകാം. പൊതുജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം ചെയ്യുന്നതിനായി ഒരാലോചന 'ഫെറസ്' - ആഫ് - കാമൺസ്, എന്ന സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. രാജകുമാരി അതിനെ ബലമായെതിർത്തു. പൊതുജനപ്രതിനിധ്യം വഹിച്ചവരിൽ പ്രമാണി ഭർത്താവായെന്നറിഞ്ഞു റസ്സൽ പ്രഭുവിനെ കണ്ടെത്തി അയച്ചു: 'സഹോദരി ഇവിടെ എത്തിയിട്ടുണ്ട്'; 'ഫെറസ്' - ആഫ് - കാമൺസി,ൽ നടന്നുവരുന്ന ആലോചനകളിലും കൃത്യങ്ങളിലും, അവിടന്ന് ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവിനോടു് ഇന്നലെ രാത്രി പറഞ്ഞതായി പറയുന്നു. ഈ വർത്തമാനം എന്നെ ഭയാകലശാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ, പ്രവർത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ, എന്ന് എന്നെ അറിയിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകനിശ്ചയത്തോടെ ഓർക്കുന്നു. ചെയ്തുകഴിഞ്ഞെങ്കിൽ, പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമുണ്ട്. വാസ്തവം അറിയില്ലെന്നെന്നെ വീണ്ടും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സംശയത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത് എനിക്ക് ഭവൽസോദരികൾ അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ ഏല്പാടുകളിൽ ഇന്നെങ്കിലും മെന്റനം ഭീഷണിക്കേണമെന്ന്, എനിക്ക് അല്പം പോലും അധികാരമുണ്ടെങ്കിൽ ആ അധികാരത്തോടു കൂടെ, ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ!,- വളരെ കരുതലോടും ഗാഢാലോചനയോടും കൂടി പറഞ്ഞ ഈ സ്ത്രീയുടെ വാക്കുകൾ വാസ്തവമായിത്തന്നെ പരിണമിച്ചു. പാർലിമെൻറിലെ കൃത്യങ്ങൾ റസ്സൽ പ്രഭുവിനു വിപരീതമായി അവസാനിച്ചു; എന്നിട്ടും, അദ്ദേഹം തന്റെ കൃത്യത്തെ അറിഞ്ഞു് അതിനെ അനുഷ്ഠിച്ചു.

മേൽപറഞ്ഞ കത്തിടപാടുകൾ നടന്നു് അധികം നാൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, അതാവിതു്, റസ്സൽ പ്രഭുവിന്റെ വിവാഹാനന്തരം പതിനാലു കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ

പിം, അദ്ദേഹത്തെ രാജദ്രോഹകരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏപ്പെട്ടു എന്നുള്ള കുറ്റത്തിന് കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി. റേച്ചൽ പ്രഭിയുടെ സ്വഭാവമഹിമ എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നുള്ളത് ഈ സംഭവത്തിലെ പല സംഗതികളാലും വെളിപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഈ സംഭവത്തിനു വളരെ മുമ്പായി ഓവസരത്തിൽ, അദ്ദേഹം ഭാര്യായോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:— “ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സേപറ്റാധികാരഭരണം ഏപ്പെടുത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചു ഉദ്യമിക്കുന്നപക്ഷം, അതു ഞാൻ ഹതനായതിന്റെ ശേഷമേ സാധിക്കയുള്ളൂ.,— അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈരികളുടെ പ്രവൃത്തികളെ കൈയും എന്തു മനോ വികാരങ്ങളോടുകൂടിയാണ് റേച്ചൽ പ്രഭി പരിഗണിച്ചു വന്നതെന്ന് നമുക്കു ഏറെക്കുറെ അനുമാനം. കാരാഗൃഹത്തിലടച്ച ഉടൻതന്നെ, തന്റെ അവസ്ഥ എന്താകുമെന്ന് റസ്സൽ പ്രഭവിനു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ആപൽ ശങ്കകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, പ്രഭി നൈരാശ്യത്താൽ മരുന്നും ഭക്ഷണവും എന്നുള്ളതുണ്ടായിട്ടില്ലാ. കാരാഗൃഹത്തിലാക്കിയ ദിവസം മുതൽ വിചാരണ ദിവസം വരെയുള്ള സമയം മുഴുവനും, പ്രഭി തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി വാദിക്കാൻ വേണ്ട സംഗതികൾ ശേഖരിച്ചും, ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തും കഴിച്ചുകൂട്ടി. വിചാരണയ്ക്കുമുമ്പായി, ആ സ്ത്രീ എഴുതിയ എഴുത്തിൽ നിന്ന് അവരുടെ അക്കാലത്തെ ജോലി എന്തായിരുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:—

“വിചാരണസമയത്തു് ഞാൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പ്രയോജനപ്പെടും എന്ന് അവിടത്തെ സ്റ്റേഫിതമാർ പറയുന്നു; അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടവിധം യത്നിച്ചാൻ എനിക്ക് വളരെ ആഗ്രഹവും ഉണ്ടു്; എന്റെ നിശ്ചയം നിലനിൽക്കും; അവിടത്തേക്കും അപ്രകാരമായിരിക്കട്ടേ പക്ഷേ, കോടതി എന്ന അനുവദിക്കയില്ലാത്തവിധം; എന്നാലും, കഴിയുന്നതും ശ്രമിക്കുന്നതിന് എന്നെ അനുവദിക്കണം! റിച്ചാർഡ് സന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ച് തമ്മിൽ കാണാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു; അപ്പോ

ൾ തീർച്ചപര്യന്തം. അവിടുത്തെ സഹോദരനും സഹോദരിയും ഏതൊക്കെ എന്നുണ്ടായിരിക്കും, — എന്നാണ് എഴുതിയിരുന്നത്.

സ്രീ മാർത്തിനു എന്നെന്നേക്കുമുള്ള സഹോദരനാകമാൻ, ഈ മഹതി, വിചാരണനാളിൽ കോടതിയിൽ ഹാജരായി. തന്റെ വിധി എന്തായിത്തീരും എന്ന് പ്രഭു അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും, അതിനെ ഒഴിഞ്ഞുമാറ്റാൻ മാത്രമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സകലതും നോക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ ജഡ്ജിമാരെപ്പോലും, തനിക്കുവേണ്ടി ചില നോട്ടുകൾ കരിച്ചെടുക്കുന്നതിന് രണ്ടുപേരുടെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിന് വിരോധമുണ്ടോ എന്നുചോദിച്ചു. “വേലക്കാരിലാക്കെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുവശ്യമുള്ളതൊക്കെ എഴുതിയെടുത്തു തരുമല്ലോ, എന്നായിരുന്നു ജഡ്ജിമാരുടെ മറുപടി. “ആ ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് എന്റെ ഭാര്യ ഹാജരാണ്, — എന്ന് പ്രഭു മറുപടി പറഞ്ഞു. ആ മഹാ മനസ്സിനി എഴുന്നേറ്റു, തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സമീപത്തു ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ, അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരുടെയെല്ലാം മുമ്പാകെ വിപാകം ചെയ്യപ്പെട്ടുപോയി. കഠിന ദുഷ്ടനായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും കൂടെ മനസ്സിലിരുന്നു. നിദ്ദോഷിയായ ഒരു പുരുഷൻ മരണശിക്ഷ വിധിക്കാനായി കോടതിയുടെ അന്ത്യായമായ വരുതി പ്രകാരം അവിടെ വന്ന ആളുകൾക്കും പശ്ചാത്താപമുണ്ടായി. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സന്ദർഭം എല്ലാ സ്രീജനങ്ങളും ഏതു കാലത്തും ഓർമ്മിക്കത്തക്ക പ്രൗഢമായ ഒരു സമരമാണെന്നുള്ളതിൽ എന്തു സന്ദേഹമാണുള്ളത്?

തന്റെ പ്രിയതമൻ, കോടതി, മരണശിക്ഷ വിധിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ആ സ്രീയുടെ മനോവികാരങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിയാനായിട്ട് യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. അദ്ദേഹത്തെ കരുതി, അതായത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോ മുമ്പാകെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നതിനുവേണ്ടി, പ്രഭു പുറമേ

വ്യസനചിഹ്നങ്ങൾ ഒന്നുകാണിക്കാതെ, അവിടെനിന്ന് നിശ്ചയമായിട്ടും പോന്നിരിക്കണം. എന്നിട്ടും, ഈ സാധി തീരെ ആശാതിതയായിത്തീർന്നില്ല. വിധി മാറിക്കിട്ടുന്നതിനും, ആ സ്രീ വീണ്ടും ഭഗീരഥപ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തു. ആശയ്ക്കു് അല്പമെങ്കിലും അവകാശം എവിടെ ഉണ്ടായോ, ഈ സാധി ആവഴി ശ്രമിച്ചു. ചിന്നയായ് ഈ പ്രഭുവി രാജാവിന്റെ കാൽക്കൽവീണ നമസ്കരിക്കയും, ഭയകാണിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, രാജാവ് ആ അപേക്ഷയെ നിരസിക്കയാണുണ്ടായത്. ഭർത്താവു ഫതനാവുകയേ ഉള്ളൂ എന്നു തീർച്ചയായുപാധം, റേച്ചൽ പ്രഭുവി, കാരാഗൃഹത്തെ തേടിപ്പോന്നു്, ഭർത്താവു മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെക്കാരുമിച്ചിരിക്കുന്നതിനും, കാണുന്നതിനും സംസാരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവിടെത്താമസിച്ചു.

റസ്സൽ പ്രഭുവിന്റെ അന്ത്യദിനത്തിൽ ഒരുമിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ബിഷപ്പ് ബർണാറ്റ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:--“മരിക്കുന്നതിന്റെ രാലേദിവാസം പ്രഭു വളരെ ഭക്തിയോടുകൂടെ ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിക്കയും, എന്റെ രണ്ടു ചെറിയ പ്രസംഗങ്ങളെയും ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കയും ചെയ്തു. വൈകുന്നേരംവരെ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ, യാത്രചോദിക്കുന്നതിനായി റസ്സൽ പ്രഭുവി തന്റെ കണ്ണുങ്ങളെയും കൊണ്ടുവന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ, വളരെ വാത്സല്യമുള്ള പിതാവായിരുന്നിട്ടും, അദ്ദേഹം ധൈര്യത്തെ വെടിഞ്ഞില്ല. കണ്ണുങ്ങളോട്, ഓരോരുത്തരോടും, അവരുടെ പ്രായത്തിനനുസരണമായി പ്രസന്നതയോടുകൂടെ സംസാരിച്ചു. സ്റ്റേഫിതന്മാരിൽ ചിലരും അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടു യാത്രചോദിച്ചു. അവരോടു യാത്രപറഞ്ഞുപിരിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച ശാന്തതയും സ്നേഹവും വിസ്മയിപ്പിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. പ്രഭുവി സന്ധ്യയ്ക്കുവീണ്ടും വന്നുപതിന്നൊന്നുമണിവരെ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ ഇരുന്നു. പിരിഞ്ഞസമയത്തു പ്രഭുവിനു അസ്വാസ്ഥ്യം ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്, പ്രഭുവി തന്റെ ദുഃഖത്തെ അടക്കിയതല്ലാതെ, തീരെ

പറഞ്ഞുകാണിച്ചിറ. ഈ സാധ്യതയുടെ ധൈര്യം നോക്കൂവിൻ! പ്രഭുവിനോടു ചേർന്നു, ഇപ്പോൾ എന്റെ മരണവേദന ശരിച്ചു, എന്നു അപ്പോൾ എന്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഭാര്യയെ അത്രയും സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനു തക്ക യോഗ്യത പ്രഭുവിനോടു കൈമാറിയെന്നു തന്നെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭാര്യയുടെ വ്യസനം കാണുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു ശക്തിയില്ലാത്തതായിരുന്നു. ഈ സ്മരണയായ പുരുഷന്റെ ജീവിതാവസാനരംഗം മുഴുവനും, നിർഭാഷമായ അനാദികരണത്താൽ ഉളവാകുന്ന പ്രശാന്തഗംഭീരതകൊണ്ട് പരിശോഭിതമായിരുന്നു.

എന്നാൽ സഹനശക്തിയുള്ള സ്ത്രീയായിരുന്നിട്ടും, പുതുതായി നേരിട്ട ഈ ദുഃഖത്തിന്റെ കാര്യത്താൽ റസ്സൽ പ്രഭുവിന്റെ മനസ്സിടിഞ്ഞുപോയി. ഈശ്വരപ്രിയമായ മനസ്സുകൂടാതെ കീഴടങ്ങുന്നതിനും, മനോഹരമായ നൃത്തം ചെയ്യുന്നതിനും അദ്ദേഹം സ്ത്രീ എത്ര പണിപ്പെടുമ്പോൾ, ഭർത്താവിനോടുകൂടി ഉള്ള ചില എഴുത്തുകളിൽ നിന്ന്, വെളിവാകുന്നുണ്ട്: “ഞങ്ങളുടെ പരിചിതനും, ഞങ്ങളും എത്രവിധത്തിൽ ദാമ്പത്യത്തെ നയിച്ചുവെന്ന് പൂർണ്ണമായ അറിവുള്ളവനായ നിങ്ങളെങ്കിലും, എന്റെ അപരിഹാസ്യമായ ഈ നഷ്ടത്തെക്കുറിച്ച് വ്യസനിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് ന്യായമായ കാരണമുണ്ട് എന്നു സമ്മതിക്കുന്നതിരിക്കുമോ? ഒരു സ്നേഹിതന്റെ വിധേയം സാധാരണ എല്ലാവർക്കും സംഭവിക്കുന്നതും സഹനീയവും തന്നെ; എന്നാൽ, ഈശ്വരനായ ഒരു ദിവ്യപുരുഷനോടൊന്നിച്ച് ജീവിതത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, ഇങ്ങനെ വിരഹം സംഭവിക്കുന്നതായാൽ ആരാണ് ദുഃഖത്താൽ ദഹിക്കപ്പെടാത്തത്? ജഗദീശ്വര! എന്റെ സ്വന്തവിചാരങ്ങളാൽ അധൈര്യപ്പെട്ടു വീഴാതിരിക്കാൻ ഞങ്ങളും, ഇങ്ങനെ ഈശ്വരനോടു ചേർന്നിട്ട് ഉണ്ടാവാനുള്ള കാരണം അറിയിക്കണം! ഈ ശിക്ഷയ്ക്ക് ഞാൻ അർഹതയെന്നും, അതിനെ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കേണ്ട കടമ എന്നു കണ്ടെത്തണമറിയാം; എന്നാലും, എ

ന്റെ ഹൃദയം രഹസ്സിൽ ഭൂഷിക്കുന്നു; ആശ്വസിപ്പിക്കാനാഗ്തം കാണുന്നില്ല. എന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രിയപുരുഷൻ എന്റെ അടുത്തകിടയിൽ ഇല്ലല്ലോ! ഉണ്ണുന്നതിനും, ഉറങ്ങുന്നതിനും, നടക്കുന്നതിനും, സല്ലപിക്കുന്നതിനും എനിയ്ക്കു അദ്ദേഹവുമൊക്കെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെ ഇരുന്നൊക്കെ ഉപദ്രവകരമായി തോന്നുന്നു, --- എന്നിങ്ങനെ തന്റെ സ്നേഹിതനായ ഡാക്ടർ ഫിററ്റ് വില്യം എന്ന ആൾക്കു പ്രഭി എഴുതിട്ടുണ്ട്. രാപ്പകൽ തന്റെ ശ്രദ്ധമഴുവാനും തന്റെ കണ്ണുക്കളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനും വിനിയോഗിച്ചിട്ടാണ് ആസ്ത്രീയെ വിധം മനസ്സമാധാനം വരുത്തിയത് റസ്സൽ പ്രഭുവുമാളുള്ള വിവാഹദിവസം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരണ ദിവസം, മരണദിവസം, ഈ മൂന്നു ദിവസങ്ങളേയും പ്രഭി പ്രത്യേകം ഭക്തിദിവസങ്ങളായി കരുതിവന്നു.

റസ്സൽ പ്രഭിയുടെ പുത്രിമാർക്കു യുവനാരംഭമായപ്പോൾ, രാജ്യത്തിൽ സമ്പന്നരായൊക്കെയും ഔന്നത്യംകൊണ്ടും അശ്രദ്ധമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിചെയ്തവനായിട്ടുള്ള ചില കലാപങ്ങളിലെ യുവാക്കളാൽ നിന്ന് വിവാഹാലോചനകൾ ഉണ്ടായി. മുൻപുപ്രഭി, കവൻഡിഷ് കലാപക്കാരിയെ വെർച്വൽ, ക്രമേണ ഡെവൺഷയർ പ്രഭിയായിത്തീർന്നു. അതുപോലെതന്നെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രി റട്ട്ലണ്ട് കലാപക്കാരിയുടെ ഭാര്യയായിത്തീർന്ന് പ്രഭിസ്ഥാനം ധ്വംസിച്ചു. ഈ രണ്ടു കലാപകാരും, മറ്റു പല സൂക്ഷ്മങ്ങളും, ഭർത്തവിയോഗാനന്തരം നാല്പതു കൊല്ലം ഈ ഭൂമിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ റസ്സൽ പ്രഭിയെ, തങ്ങളുടെ ഉപദേശിനിയായും മാർഗ്ഗശിനിയായും സ്വീകരിച്ചുവന്നു. ദീർഘമായ ദൈവധൗകാലത്തിനിടയിൽ ആ സ്ത്രീ എഴുതിയ അനേകം എഴുത്തുകൾ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒക്കെയും പ്രഭിയുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിലെ എഴുത്തിൽ കാണിച്ചിരുന്ന ദയാശീലവും വിവേകവും സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്.

കുടുംബാവകാശിയായിരുന്ന പ്രഭിയുടെ ഏകപുത്രൻ പരുഷദശയിൽ കടന്നപ്പോൾ, ബെഡ്ഫോർഡ് പ്രഭുസ്ഥാനം

ഞെ പ്രാപിക്കയും, സ്ട്രീറ്റ് ഫാമിലെ ജാൺ ഫെന്റളണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം മകളെ വിവാഹം ചെയ്ത് അനേക സന്താനങ്ങളുടെ പിതൃസ്ഥാനം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചവനെ ഇദ്ദേഹം ഭർത്സിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകന്റെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടും, അവസാനസമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നശിക്കുകയും ചെയ്തു. പുത്രവിയോഗം എത്രമാത്രം ആ സാധുവായ മാതാവിനെ വ്യഥിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്, തന്റെ എഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് അറിയാവുന്നതാണ്. 'ശോകങ്ങൾ വരുന്നൊരു നേരത്തു കൂട്ടത്തോടെ, എന്നുള്ളതിനെ ഉദാഹരിക്കാനോ എന്നു തോന്നാമോ', അടുത്തുകൊല്ലത്തിൽ, റട്ട്ലണ്ട് പ്രഭുവായ ദിവിയപുത്രിയും ചരമഭരയെ പ്രാപിച്ചു.

റസ്സൽ പ്രഭുവെ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവർ എല്ലാവരും ആ സ്ത്രീയെ എത്രമാത്രം ബഹുമാനിച്ചുവെന്നു അറിയുന്നതിനെ റട്ട്ലണ്ട് പ്രഭുവുടേ മരണാനന്തരം ഉണ്ടായ ഒരു സംഗതിയിൽ നിന്ന് ഊഹിക്കാം. റട്ട്ലണ്ട് പ്രഭു രണ്ടാമതൊരു വിവാഹം നടത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ, തന്റെ അമ്മായി അമ്മയോട് (അതാവിതു, റസ്സൽ പ്രഭുവോട്) ഈ വിവരം അറിയിക്കുന്നതിന്നു മനസ്സുവക്കേട്ടു തോന്നി. അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മിത്രം ഈ കാര്യം ഏറ്റെടുത്ത്, പ്രഭുവെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. പ്രഭുവുടേ സ്വഭാവഗുണങ്ങളിൽ മുഖ്യമായത് മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സിന്നു പീഡയുണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ അവസരത്തിൽ പ്രഭുവുമായുള്ള സന്ദർശനസമയത്ത് ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിൽ അവരുടെ ആഗ്രഹം പ്രഭുവിനെ അനുകരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്ന വിധത്തിലത്രേ വർത്തിച്ചത്.

വ്യവഹാരത്തെ വരുത്തിക്കൊണ്ട് റസ്സൽ പ്രഭുവിന് ഒരു രോഗം പിടിപെടുകയും, അത് മെന്റൽ സർക്യൂലർ റെബ്രഷൻ ആവർത്തനമായി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. റസ്സൽ പ്രഭുവിനെ

ചുട്ട് ആ സ്രീ വളരെ പരിശുദ്ധമായി കരുതിവന്നിരുന്ന ഭർത്താവിന്റെ ജന്മദിവസമായിരുന്നു. ചെവിത്തോഴെ ചീനിസ് എന്ന സ്ഥലത്തു റസ്സൽ പ്രഭുവിന്റെ ശവകുടീരത്തിനടുത്തായിട്ടുതന്നെ പ്രഭുവിന്റെ ശവകുടീരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

‘പാതാലാഭങ്ങളൊരു തരുണിയിന്നിത്തരം ഭർത്താക്കന്മാർ, എന്നു വാസ്തവത്തിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടമാർ, പതിവിലായും ഹിതൈഷിണിയായും ഇരുന്ന ഈ സാധുവിന്റെ ചരിതം, ആ പത്മകാലങ്ങളിൽ അനേകം സ്രീകൾക്കു ധൈര്യശീലത്തെ ഉദിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സന്ദേഹമില്ല.

ലേഡി ജെയിൻ ഗ്രേ.

ഇം ഗ്ലാണ്ടിൽ, ഡോർസെറ്റിലെ പ്രഭയിയായ ഹെൻറി ഗ്രേയുടെയും മേരിറൂഡറിന്റെ പുത്രിയും ഹെൻറി അഷ്ടമൻ രാജാവിന്റെ കനിയുനംഹോദരിയുമായ ലേഡി ഫ്രാൻസിസ് ബ്രാൻഡന്റെയും മൂത്തപുത്രിയായ ലേഡി ജെയിൻ ഗ്രേ, കൃസ്താബ്ദം ൧൫൩൨-ാമാണ്ടു് ജനിച്ചു. ഈ വിദ്യസി ഇംഗ്ലീഷ് രാജകുടുംബത്തിന്റെ ഇളമുറ ശാഖയിൽ ചേന്നവളായിരുന്നു. ഹെൻറി അഷ്ടമനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിയായ മാർഗററ്റും, സന്തതിമുട്ടി മരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, കരിടാവകാശം ന്യായമായി ലേഡി ജെയിനിന് ലഭിക്കുമായിരുന്നു.

ജെയിൻ, ബാല്യകാലം മുഴുവനും, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വകയായി നാട്ടിനൂറ്റത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭവനത്തിൽ പാർത്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ രാജസ്ഥാനത്തിന് അവളെക്കാൾ അടുത്ത അവകാശികൾ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, ഒരു കാലത്തും അവൾ സിംഹാസനാരൂഢയാകുമെന്ന്, ആരും ശങ്കിച്ചിരുന്നില്ല. ജെയിൻ അസാധാരണമായ സൗന്ദര്യമുള്ളവളായിരുന്നു എന്ന് വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് അവളുടെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ യോജിച്ചുള്ളവയും, വിശാലങ്ങളും ശാന്തങ്ങളും ആയ നേത്രങ്ങൾ പരിശുദ്ധവും അനലസവും ആയ ആത്മാവിനെ പ്രതിബിംബിക്കുന്നവയും, ആയിരുന്നു. അനീതരവനിതാനാധാരണമായ ബുദ്ധി സാമത്വത്താൽ ഇവൾ ച്ചാതിനേടിയിരുന്നു. എലിസബെത്ത് രാജ്ഞിയുടെ ഗുരുനാഥനും, ജെയിന്റെ പരമബന്ധുക്കളിൽ ഒരാളും, ആയ റോജർ ആഷം എന്ന പണ്ഡിതർ, ജെയിനിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:— ‘അവൾ ഉദ്യമവും വിവേകവും, പരിശ്രമത്താൽ പരതയും, ഉള്ളവളാണ് അബലകളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കു സുഹൃത്തു.

ഏതായ സകലഗുണങ്ങളും അവർക്കുണ്ട് ഇററാലുൻ ഭാഷയും, പ്രെഞ്ചുഭാഷയും അവർ സ്വഭാഷയെപോലെ നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കുകയും; വളരെ വേഗത്തിലും തെറ്റുകൂടാതെയും, എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പലതവണയെന്നോട്ട് ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ സംഭാഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരുക്കൽ ഞാൻ ഒരു മന്ത്രിയാലേക്കു പോകുമ്പോൾ, ലിസ്റ്റർഷെയറിൽ ഉള്ള ബ്രോഡ് ഗേറ്റിൽ പലവിധത്തിലും ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരുന്ന ലേഡിജെയിന്നിനോട്ട് യാത്ര ചോദിക്കാനായി പോയിരുന്നു. അപ്പോൾ അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ കഡുംബപരിവാരത്തൊട്ടുകൂടി മൃഗയാവിനോദത്തിന് പോയിരുന്നു. ലേഡിജെയിൻമാത്രം അവളുടെ അധ്യയനശാലയിൽ ഇരുന്ന്, വളരെ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ ഗ്രീക്ക് പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കശലപ്രശ്നാനന്തരം പല കാര്യങ്ങളും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ, മാതാപിതാക്കന്മാരൊട്ടുകൂടെ ഭവനത്തിൽ വിനോദത്തിന് പോകാത്തതെന്തെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'അവർ' മൃഗയാവിനോദത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷം എന്നിക്ക് ഈ പുസ്തകവായനയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ലേശം മാത്രമേയുള്ളൂ. സാധുക്കൾ! അവർ പരമാർത്ഥമായ ആനന്ദം എന്താണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ, എന്നായിരുന്നു അവർ മനസ്സിൽ ചെയ്ത് മറുപടി പറഞ്ഞത്. 'പരമാർത്ഥമായ ആനന്ദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്തരം ഭവതിക്കെങ്ങനെ ലഭിച്ചു? പുരുഷന്മാരിൽതന്നെ തുലോംചുരുക്കം ആളുകൾ മാത്രം ഈ രഹസ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കെ, സ്ത്രീയായ ഭവതിക്ക് ഇതിൽ ഇത്ര ആസക്തി ഉണ്ടായതെങ്ങനെ? എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'അക്കഥ പറയാം. പക്ഷെ, വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു വിസ്തരം നോന്നുമായിരിക്കും. ഈശ്വരൻ എന്നിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ച് മറ്റൊരു ഒരു ബഹുകുണിശക്കാരും കുറിയെടുത്തതായ മാതാപിതാക്കന്മാരെയും, അതിശാന്തശീലനായ ഒരു ഗുരുനാഥനെയും, നൽകിയിരിക്കുന്നതാകുന്നു. അപ്പോഴൊരിക്കൽ ആരുടെയെങ്കിലും സന്നിധിയിൽ വെച്ച് ഞാൻ സംസാരിക്കുകയോ, മെന്തായാലിരിക്കുകയോ, നിൽക്കുകയോ

കയൊ, ഇരിക്കുകയൊ, നടക്കുകയൊ, ഭക്ഷിക്കുകയൊ, പാനം ചെയ്തുകയൊ, സന്തോഷിക്കുകയൊ, ദുഃഖിക്കുകയൊ, തുണക്കുകയൊ കളിക്കുകയൊ, നൃത്തം ചെയ്തുകയൊ, എന്നുവേണ്ടാ, എന്തു ചെയ്യാലും, അതു വളരെ ഗൗരവത്തിൽ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവർ ഉടൻ എന്നെ ശാസിക്കയും, ചിലപ്പോൾ തിരുമിട്ടിടിക്ക, നല്ല ക മുതലായ കഠിനശിക്ഷ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. വാല്യാർ വരുന്നതുവരെ നരകഭയം അനുഭവിക്കുയാണെന്നു പോലും ഞാൻ ചിലപ്പോൾ വിചാരിച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും എനിക്ക് അവരുടെ പേരിലുള്ള ബഹുമാനംകൊണ്ട് ഈ ശിക്ഷകളെ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നില്ല. വാല്യാരായ മിസ്റ്റർ എൽമറാകട്ടെ, വളരെ സൗമ്യതയോടും, രസകരമായ പരിത്ഥവിഷയത്തിൽ താൽപര്യം തോന്നത്തക്ക വിധത്തിലും, പഠിപ്പിച്ചു വന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സമയം പോകുന്നതേ ഞാറികയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ, പലപ്പോഴും ഞാൻ വിലപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിത്ഥത്തിലല്ലാതെ ഇതരവിഷയങ്ങളിൽ എനിക്ക് തീരെ താൽപര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവയൊക്കെ ക്ലേശജനകവും പ്രയാസമേറിയതും ഭയപൂർണ്ണവും ആയി തോന്നിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ എന്റെ പുസ്തകം എന്റെ ഏകമായ ആനന്ദസാധകമായി തീർന്നതിനാൽ, മറ്റുള്ളവയെല്ലാം നിസ്സാരങ്ങളായി ഭവിച്ചു, - എന്നായിരുന്നു ജെയിൻ മറപടി പറഞ്ഞത്.

ലേഡിജെയിൻഗ്രേ, കുറെക്കാലം, തന്റെ സമപ്രായനായ എഡ്വർഡ് എട്ടാമനോടു് ഒന്നിച്ചു് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിൽ ഭാവിശ്രേയഃസുചകമായ ലക്ഷണങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, പരിത്ഥവിഷയത്തിൽ തന്റെ സതീതൃപ്തയോടൊപ്പം എത്തിയ രുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആയിടയ്ക്ക് പ്രചാരം വന്നിരുന്ന പരിഷ്കൃതമതത്തിൽ ഇവർ രണ്ടുപേർക്കും ഒരേകാലത്തു് വളരെ പ്രതിപാദി ജനിച്ചു. ൧൭൭൩-ൽ രാജാവായ എഡ്വർഡ് രോഗാതുരനായി രീതകയാൽ, അടുത്ത രാജാവകാശിയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ വിചിന്ത

നും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അടുത്ത അവകാശിഭരണത്തിന്റെ ഭരണത്തിനോടുകൂടിയ മേരിയായിരുന്നു. എന്നാൽ, കത്തോലിക്കാ മതത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിപത്തിനിമിത്തം, രാജാവകാശക്രമത്തിൽ ഒരു മാറ്റം ചെയ്യണമെന്നുള്ള, പ്രധാനമന്ത്രിയായ നാത്തംബർലൻഡ് പ്രഭുവിന്റെ ആലോചനയെ രാജാവും അനുകൂലിച്ചു. മേരിയും അവളുടെ കനിഷ്ടസഹോദരിയായ എലിസബത്തും രാജാവകാശികളുടെ ഒരു കാലത്തു പാർച്ചമെന്റ് വിധിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ, അവരുടെ പിതാവ് തന്റെ മരണപത്രികയിൽ അവരുടെ അവകാശത്തെ പുനഃസ്ഥാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, അവരെ ഒഴിച്ചുവിടുന്നതിന് നിയമപ്രകാരം ഏതാണ്ട് ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാ മതത്തിൽ ചേർന്നവളും വിദേശീയയും ആയ സ്കാട്ട് ലണ്ടിലെ മേരിയെ പറ്റി, രാജാവും അവളും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങനെ, ഈ രാജാവകാശികളെ ഒഴിച്ചുവിടുന്നതിന് ഒരു മാർഗ്ഗം കാണുകയാൽ, നാത്തംബർലൻഡ് പ്രഭു, രാജാവു മരിച്ചുപോകുന്നപക്ഷം, രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ നേതൃത്വം കേറ നാളത്തെയും തന്നിൽതന്നെയിരിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം, ൧൫൫൨-ൽ തന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രനായ ലാർഡ് ഗിൽഫോർഡ് ഡബ്ലിയെക്കൊണ്ട് ലേഡി ജെയിൻ ഗ്രേയെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു.

സമത്വമെന്നെങ്കിലും, വിവേക ഹീനനായ ഈ രാജ്യകാര്യധരന്മാരുടെ ആകാംക്ഷ, ആദ്യവസരത്തിൽ ഫലിച്ചു. ആസന്നമരണനായിരുന്ന രാജാവു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതം പൊണ്ണോടിക്കൊണ്ടുള്ള ശങ്കയാൽ, മരണപത്രികയിൽ, സ്വന്തസഹോദരിമാരെ രാജാവകാശത്തിൽ നിന്നൊഴിച്ചുകളകയും, സിംഹാസനത്തെ ലേഡി ജെയിൻ ഗ്രേയിൽ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ജൂലൈ ൩-നു രാജാവു കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. അനന്തരം, നാത്തംബർലൻഡ് പ്രഭു, മറ്റൊരു പ്രഭുക്കന്മാരോടൊന്നിച്ച് ലേഡി ജെയിൻ പാർത്തിരുന്ന സിയാൺ ഹൗസിലേക്ക്, അവളെ രാജ്ഞിയായി അഭിവാദ്യം ചെയ്യാൻ പോയി. കഷ്ടിച്ച്

മന-വയസ്സ് പ്രയമായിരുന്നവളും തന്റെ സ്ഥിതിക്കു തീരെ സ്വതന്ത്രയല്ലാത്തവളും ആയ ഈ യുവതി ഈ വർത്തമാനത്തെ വളരെ വ്യസനത്തോടും ഭയത്തോടും കൂടെ കേട്ടിട്ട്, തന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യാനായി വന്നിരുന്ന പ്രൗഢപ്രഭുക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽ തന്നെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീണുപോയി. അവൾക്കു പദ്ധ്വിക്കിൽനിന്നൊതുങ്ങി പാത്രം ജീവിതം നയിക്കുന്നതിലുണ്ടായിരുന്ന അഭിലാഷത്തെ സാധിക്കുന്നതിനു അവളെ അവർ അനുവദിക്കണമെന്ന് കണ്ണന്തീർ തുകിക്കൊണ്ട് അവൾ തന്റെ ശ്വശുരനോട് യാചിച്ചു. എന്നാൽ, രണ്ടു കുടുംബക്കാരുടെ ഉന്നതിക്കായുള്ള ആകാംക്ഷകളെ അടക്കുന്നതിന്, ഈ അബലയുടെ ഭീതിയാകട്ടെ, ന്യായമായ വാദമാകട്ടെ, അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ മതിയായില്ല. അവരെ അനുസരിക്കേണ്ടത് തന്റെ കർത്തവ്യമാണെന്നുള്ള ഏകവിചാരത്താൽ മാത്രം, അവൾ തന്നെ മാഴ്ത്തിയാക്കിക്കൊള്ളുന്നതിന് സമ്മതിക്കയും, നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ച് താൻ കുറേനാൾ പാക്കേണ്ടതായ റൂവർ എന്ന കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്ക് അവരോടൊന്നിച്ചു പോകയും ചെയ്തു.

രാജധാനിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ, തലസ്ഥാനവും രാജ്യാധികാരങ്ങളും നാത്തംബർലണ്ടിന് അധീനങ്ങളായിരുന്നു. ഇതും ജെയിനിന്റെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതപ്രതിപത്തിയും, പരേതനായ എഡ്വർഡ് രാജാവിന്റെ മരണശാസനങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരുന്ന ആദരവും ജെയിനിന്റെ വാഴ്ചയ്ക്കു അനുകൂലമായ സംഗതികൾ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ, ന്യായമായ അവകാശികൾക്ക് രാജ്യം കിട്ടേണ്ടതാണെന്നുള്ള ജനബോധവും, നാത്തംബർലണ്ടിന്റെ ജനരഞ്ജനയില്ലായ്മയും, കത്തോലിക് മതക്കാർക്കു മേരിയെ വാഴിക്കേണമെന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹവും, ജെയിനിന് പ്രതികൂലമായിരുന്നു. ജെയിനിന്റെ പക്ഷക്കാക്കോ, നാത്തംബർലണ്ടിന്റെ നിഷ്പാടതയെപ്പറ്റി, പ്രബലമായ സന്ദേഹമുണ്ടായിരിക്കയാൽ, അവർ ഇതിൽ ഉദാസീനന്മാരായിരുന്നതേയുള്ളൂ. എഡ്വർഡ് രാ

ജാവിന്റെ മരണത്തിനു അല്പം മുമ്പായി മേരിയേയും എലിസബത്തിനേയും ബന്ധനസ്ഥരാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ, അവരുടെ സഹോദരൻ അവരെ കാണണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തിൻപ്രകാരമെന്ന നാട്ടുത്തിൽ, ഈ രാജകുമാരികളെ വരുത്തുന്നതിനു നാൽക്കാമ്പർലണ്ടുപ്രഭു ആളയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വന്നെത്തുമെന്ന് ആശിച്ചുകൊണ്ട്, രാജാവിന്റെ മരണവൃത്താന്തത്തെ അയാൾ രണ്ടു ദിവസം ഗോപ്യമായ് വയ്ക്കുപോലും ചെയ്തു. എന്നാൽ, മേരി, രാജധാനിയിൽനിന്നു അല്പം അകലെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ, രാജാവ് മരിച്ചുപിവരും. അറികയും, തന്നെ ഈ വർത്തമാനം ധരിപ്പിക്കാത്തതിൽ പ്രബലമായി ശങ്കിച്ചിട്ട് സഹക്ക് എന്ന ഭദ്രേശത്തു മടങ്ങിച്ചെന്ന് ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിക്കയും ചെയ്ത് പന്തിരായിരം ഭടന്മാരോടൊന്നിച്ചു അവൾ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ, അതിൽ പകുതി സൈന്യത്തോടു കൂടെ ചെന്ന് നാൽക്കാമ്പർലണ്ട് അവളെ തടഞ്ഞു. നാൽക്കാമ്പർലണ്ട് രാജധാനിയെ വിട്ടപ്പോൾ, അവിടെ ഒരു ലഹളയുണ്ടാകയും, രാജ്ഞിവസിച്ചിരുന്ന റൂവർ കൊട്ടാരം മേരിയുടെ പക്ഷിക്കാർ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. രാജകോലാഹലങ്ങളെ നിറുത്തുന്നതിനും ജെയിനിന്റെ പാപ്പിടത്തിൽ നാട്ടിയിരുന്ന രാജചിഹ്നമായ കൊടിയെ എടുത്തുകളയുന്നതിനും ആജ്ഞാപിച്ചിട്ട്, സഹക്പ്രഭു, തന്റെ പുത്രിയായ ജെയിനിനെ അവളുടെ ഈ അധഃപതനത്തെ ക്ഷമയോടുകൂടെ സമ്മിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ചെയ്തുപ്പെടുത്തി. “എനിക്കു അഹതയില്ലാത്ത ഒരു പദവിയെ അനുഭവിക്കത്തക്കയോഗ്യത എനിൽ ഇല്ലായിരുന്നകാലത്തു്, സ്വീകരിക്കുന്നതിനു എന്റെ മനസ്സിന് വിപരീതമായി നിർബന്ധിച്ചു വർത്തമാനത്തെക്കാൾ, ഇതു എത്രയോ സന്തോഷകരമായിരിക്കുന്നു. അപ്പുനായ അങ്ങയും അമ്മയേയും അനുസരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രം ഞാൻ എനിക്കു അഹിതമായുള്ളതിനെ പ്രവർത്തിച്ചു; ഇതു എന്റെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തിയാണു് എനിക്കു നിങ്ങൾ നൽകിയ പദവിയെ ഞാൻ

പൂർണ്ണമനസ്സോടെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു, എന്നു അവൾ ശാന്തമായി മറുപടി പറഞ്ഞു. പിറ്റേന്നുതന്നെ, ലേഡിജെയിൻ തന്റെ പൂർവ്വസതിയായ സിയാബ്ബെറസിനിലേക്കു തിരിച്ചു പോന്നു. ജെയിൻ പത്തുദിവസം രാജഭാരം ചെയ്തു. സജ്ജനങ്ങളുടെ ഭരദ്യങ്ങളേയും ഹാസവിഷയമാക്കി തീർക്കുന്നതിൽ നിരന്തരമായ ആരോടെവികൃതി, അവളെ “പന്ത്രണ്ടുനാൾ നാണി, എന്ന് സംബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മേരിയുടെ സൈന്യങ്ങളെ എതിർത്തുനിൽക്കാൻ ശേഷിയില്ലായിരുന്ന നാണാബർലണ്ടിന് തന്റെ ശത്രുവായ അവളെ രാജ്ഞിയായി അഭിവാദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നായി. ഒട്ടും താമസിയാതെ കഠിന രാജദ്രോഹകരനും ചുമത്തി, മേരി, അദ്ദേഹത്തെ ശിരസ് മേദനം ചെയ്തു.

മേരിയ്ക്ക് രാജ്യാധിപത്വം ലഭിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ആദ്യമായി ചെയ്തപ്രവൃത്തി, ജെയിനിനെയും അവളുടെ ബന്ധുക്കളേയും, ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ഭാഗ്യവശിയായ യുദ്ധത്തിന്റെ അല്പം മുമ്പ് അവളുടെ കൊട്ടാരമായിരുന്ന റൂവറിൽതന്നെ ബന്ധനസ്ഥയാക്കി. എത്രതന്നെ സ്വപ്നഭ്രാന്തയായിരുന്നാലും, കഠിനചിത്തയായിരുന്നാലും, മേരി, തന്റെ ബന്ധുവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവളും പരപ്രേരണയാൽ മാത്രം സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തവളും ആയ ജെയിനിന് മാപ്പുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, മാപ്പ് കൊടുക്കപ്പെട്ടവനും ജെയിൻ്റെ പിതാവുമായ സഹകൃപ, മേരിയ്ക്ക് എതിരായി ഒരു ശത്രുസംഘത്തിൽ ചേർന്ന് അവളുടെ സ്ഥാനത്തെ അപകടസ്ഥിതിയിലാക്കിയതിനാൽ, മേരി, കപിതയായി, ജെയിനിനേയും അവളുടെ ഭർത്താവിനെയും, രാജദ്രോഹകരന്മാരിന് നവംബർ ൩-ാം നു വിസ്തരിക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. അതിന്നു ഇവർ വിസ്തരിക്കപ്പെടുകയും, കുററം ചുമത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ശിരസ് മേദനത്തിനുള്ള ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ കലഹവിഷയമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന രാജ്യത്തെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ, മേരി നിശ്ചയിച്ച്

മരത്ത് ചെമ്മമ്പ്രവരിച്ചാൻ- ‘ഗിൽഫോർഡ് ഡയ്’ ജിയേയും ഭാര്യയെയും, ശിരസ് മേടാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വാറണ്ടു് ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തു. മറ്റൊന്നു രാവിലെ വധിക്കുന്നതിനായി ഡയ് ജിയെ റവർ ഹില്ലിലെക്ക് കൊണ്ടുപോയി. മരണത്തിനു മുമ്പ്, തന്റെ പ്രിയതമയെ കാണണമെന്ന് അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ നന്ദം രണ്ടുപേർക്കും വ്യസനകരമായി പരിണമിച്ചു. കോട്ട വാതുക്കൽ കൂടെ ഡയ് ജിയെ കഴുകുമാരിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത് ജെയിൻ കണ്ടു. അപ്പം കഴിഞ്ഞു, യദൃച്ഛയാ അവൾ ആ വഴിനൊക്കിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതലുപോലെയായ മുഴുവൻ മുടാതെയും രക്തമൊലിപ്പിച്ചും വധശ്വാസത്തോടുകൂടി തിരികെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെയും കാണാനിടയായി. വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ മതാശ്രമത്തിലെ പാതിരിമാരിൽ ഒരാളായ ഫെക്കനം അവളെ കത്തോലിക്ക് മതം അംഗീകരിപ്പിക്കുന്നതിനു് ശ്രമിച്ചു. ഇദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും വാചാലനും, ആർദ്രഹൃദയനും ആയിരുന്നിട്ടും അവളുടെ ദുഃഖമായ വിശ്വാസത്തെ ഇളക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവളുടെ ശാന്തതയും സ്വഭാവമധുരതയും കണ്ടിട്ട്, ഫെക്കനം, അവളുടെ വധത്തിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സമയത്തെ ഒരു ദിവസം കൂടെ നീട്ടിവെച്ചു. മരണദിവസം, അവൾ തന്റെ പിതാവിനെഴുതിയ ഒരു എഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.— “എന്റെ കാര്യം ചെയ്യാത്ത രക്തം, നിരപരാധികളോടു് അനുകമ്പകാണിക്കണേ എന്ന് ഈശ്വരനോടു് വിളിച്ചുപറയും, അവളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു്, അവളുടെ സഹോദരിക്ക് ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ ഒരെഴുത്തുഴുതിയിരുന്നു ഈ വൈദിക്യപ്രകാരം, യൂപ്പിൽ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാരെ വിസ്തരിച്ചിരുന്നതിനാൽ വ്യസനത്തിനാകട്ടെ അപത്തിനാകട്ടെ അവളുടെ വിചാരഗതിയെ തടുക്കാനോ, അവളുടെ ചിത്തവൃത്തിയുടെ മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയാതെ കഴികയില്ലെന്ന് തെളിയിക്കയും

ചെയ്തു വധിക്കുന്നതിന് അല്പം മുമ്പായി അവൾ തന്റെ നേട്ടപുസ്തകത്തിൽ ഗ്രീക്കിലും, ലത്തീനിലും, ഇംഗ്ലീഷിലും, ഓരോവാചകമെഴുതി. ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയിരുന്നതിന്റെ താൽപര്യം, “എന്റെ കുററം ശിക്ഷാർത്ഥമായിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, എന്റെ ചെറുപ്പത്തെയും, അവിവേകത്തെയും കരുതിയിട്ടെങ്കിലും, ഏനിക്ക് മാപ്പ് തരാമായിരുന്നു. ഇതുപരന്നം ഭവിച്ചു് സന്തതികളും എന്നോടു ഭയ കാണിക്കും., എന്നാകുന്നു.

റൂവർ. കാരാഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ വെച്ചായിരുന്നു ജൈനികിനെ തൂക്കിക്കൊന്നത് തൂക്കമരത്തിൽവെച്ച് അവൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— “നിരപരാധത നീതിവിരുദ്ധതയിൽനിന്ന് എത്രവിട്ടുമായിരിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം ഏന്റെ ആത്മാവ് മേരി രാജ്ഞിയുടെ നേക്കുള്ള അതിക്രമത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുമായിരിക്കുന്നു. എന്നെ നിർബന്ധിച്ചതിനാൽ മാത്രമാണ് ഞാൻ രാജ്യഭാരം ഏൽക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചത്,,.

ഇതു ഒടുവിൽ പറഞ്ഞത് യഥാർത്ഥമായിരുന്നു. കഡുംബകൃമത്താലും നിയമത്താലും മതാചാരത്താലും അനുക്രമിക്കപ്പെട്ട് അച്ഛന്റെ ആജ്ഞയെ അനുസരിച്ചതിന് പതിനേഴുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള നിരപരാധിനായ ഒരു യുവതിയെ അവളുടെ ബന്ധുവും സ്ത്രീജനവുമായ ഒരാളുടെ കല്പനയാൽ വധിച്ചതിന് വേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചരിത്രത്തിലില്ല. ഈ വധം നിസ്തല്പമായ. സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും യൗവനത്തിന്റെയും സന്നിധിയിൽ, ബുദ്ധിശക്തി, വൈദഗ്ദ്ധ്യം, സുശീലത്വം, ഭക്തി എന്നിവയൊടുകൂടിയവളും, നിഷ്പക്ഷമായ പ്രേമത്തെ പ്രയോജിച്ചവളും, മനസ്സിന്റെ വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ളവളും ആയ ഒരു സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെതാണെന്നുള്ള സംഗതി വിശേഷിച്ചും സ്മരണീയമാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈമരണം ഒരു കാലഘട്ടത്തെ ബഹുമാനിക്കയും അവമാനിക്കയും ചെയ്യാൻ തക്കത് തന്നെയാകുന്നു.

ലേഡി ഗ്രിസൽ ഷെയ്‌ലാ.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചാർത്സ് രണ്ടാമൻ രാജഭാരം ചെയ്തിരുന്ന കാലത്തു്, രാജ്യകാര്യങ്ങളിലും മതകാര്യങ്ങളിലും സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നതിനു് വേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചിരുന്ന ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രഖ്യാതനായി പോരവാത്തിലെ സർ പാട്രിക് ഹാം, ജാർവിസ് വുഡിലെ റോബർട്ട് ഷെയ്‌ലി എന്നീ രണ്ടാളുകളുണ്ടായിരുന്നു. പോരവാത്തു് എന്ന ഗ്രാമം ബെറിക്ഷയറിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു് കിടക്കുന്നു; ഇവിടുത്തെ മൈതാനത്തിൽ ഏതാനും വീടുകൾ അടുമിടും ചിന്നിച്ചിതറി കിടപ്പുണ്ട്. ഇവയുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിട്ടു്, ഇതിമാസപ്രസിദ്ധമായ ഒരു മുളുവുക്കും ഒരു കാലത്തുനിന്നിരുന്നു. ഫ്ലൂറുപുൽ തന്റെ അച്ഛന്റെ മരണാനന്തരം സർ പാട്രിക് ഹും പോരവാത്തു് പ്രദേശത്തിന്റെ ജനാവകാശിയായിതിന്നു. ഈ സമയത്തു് അദ്ദേഹം ബാല്യദശയെ അതിക്രമിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം ഈശ്വരഭക്തയായ മാതാവിന്റെ അധീനതയിലാണു് നടത്തപ്പെട്ടതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഡുംബഗൃഹം പോരവാത്തിലെ പള്ളിയിൽനിന്നു ഏകദേശം രണ്ടുനാഴിക അകലെയുള്ള റെഡ് ബ്രേകാസിലായിരുന്നു. സർ പാട്രിക് യഥാകാലം വിവാഹം കഴിക്കയും, പതിനെട്ടു സന്താനങ്ങളുടെ പിതാവായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇവരിൽ മൂത്തവളും പ്രകൃതികുമാനായികയുമായ ഗ്രിസൽ ഫ്ലൂറുപുമാണു് കൃസ്തുമസ് ദിനത്തിൽ ജനിച്ചു.

മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഭരണാധികാരികളാൽ ഏല്പെട്ടുത്തപ്പെട്ട ക്രൂരനിയമങ്ങളാൽ സ്കാട്ടിലണ്ട് മുഴുവനും അക്കാലത്തു് വളരെ ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരുക്കൽ സ്കാട്ടിഷ് പാർലിമെൻറു് സാമാജികന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ, സർ പാട്രിക് മേല്പറഞ്ഞ ആളുകളുടെ ക്രൂര നടപടികളെ

എതിർത്തുപറഞ്ഞു; അതിന്റെഫലമായി ഒന്നരണ്ടുപ്രാവശ്യം ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടു. സ്റ്റേഫിതന്മാരുടെ ശിപാൾപ്രകാരം മോചനം ലഭിച്ചു, ഇദ്ദേഹം ഏതാനും നാൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി പാതു്.

അതിന്റെശേഷം, ഇദ്ദേഹം തിരികെ സ്കാട്ട്‌ലണ്ടിൽ പോയി റെഡ് ബ്രോകാസിലിൽ ഒളിച്ചുതാമസിച്ചു. ഫന്നൺ ട്ത് ബോത്ത് വെൽബ്രിഗ് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, രാജകുടുംബം കരകൂടെ കഴുപ്പത്തിലായി. ജനങ്ങളെ നിർദ്വയം ഹിംസിക്കുകയും, പ്രമാണികളെ ബന്ധിച്ച് കേസിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത് രാജപക്ഷിയന്മാർ നാട്ടിൽ ഭീതിപരത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജനരക്ഷ ഇല്ലെന്നായി. സർ പാട്രിക്ക് ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെടുമെന്ന് പ്രതിഭിനം ശങ്കിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് 'റൈമെന്റ്സ് പ്ലാട്ട്', എന്ന ഉപജാപകസംഘത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന രാജദ്രോഹകരത്തിന് ജാവിസ് വുഡിലെ റാബർട്ട് ബെയ്‌ലി ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെടുകയും, ആറായിരം പവൻ പിഴവിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു്.

കഥാനായികയായ ഗ്രിസൽഫ്ലൂമിന് ഇരുസമയത്തു പതിനേഴുവയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. കാലാനുസൃതമായ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർണ്ണമായി ലഭിച്ചിരുന്നുതുകൂടാതെ, ഗ്രിസൽ ഗൃഹജോലികൾ സകലതും ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രത്യേകം പാടവമുള്ളവളായിരുന്നു. അവളുടെ മാതാവായ ലേഡീഫ്ലൂമിന്റെ ശരീരാപാടവം നിമിത്തം കഡുംബഭരണം മുഴുവനും ഗ്രിസലിന്റെ ചുമതലയിൽ വരുകയും, അവൾ തത്സംബന്ധമായ എല്ലാജോലികളും വളരെ സാമത്യത്തോടുകൂടെ ചെയ്തയും, ചെയ്തുവന്നു. ചെറുപ്പമായിരുന്നിട്ടും, പബ്ലിക്ക് കൗതുകങ്ങളെപ്പറ്റിയും തനിക്ക് നേരിട്ടിരുന്ന ആപത്തുകളെപ്പറ്റിയും ഗ്രിസലിന്റെ പിതാവ് പലപ്പോഴും അവളുടെ അഭിപ്രായത്തേയും ഉപദേശത്തേയും ക്ഷണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എഡിൻബർഗ്ഗിലെ ടോറംഗുത്ത് കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന

റോബർട്ട് ബെയ്ലിക്ക് രണ്ടുപ്രാവശ്യം അവൾ പിതാവിന്റെ സന്ദേശത്തെ വഹിച്ചിരുന്നു. യാത്രക്കാരെ ശോധന ചെയ്ത് അവർ ആരാണെന്നും ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നും അന്വേഷിച്ചറിയുന്നതിനായി, രാജപക്ഷക്കാരെ നാട്ടിൽ പലയിടങ്ങളിലും ഭടന്മാരെ നിർത്തിയിരുന്ന ഇക്കാലത്തു, യുവതിയായ ഗ്രിസലിന്റെ യാത്ര എത്രമേൽ ആപൽക്കരമായിരുന്നുവെന്നു ആർക്കും ഉറപ്പാക്കാവുന്നതാണ്. അവൾ രേഖാമൂലമായി ഭരതൃക്കൾ വഹിച്ചിരുന്നില്ല; സന്ദേശങ്ങൾ വാങ്മൂലമായിരുന്നു. അവയെ ഓർക്കുന്നതിന് നല്ല ധാരണശക്തിയും, ജിജ്ഞാസകളിൽനിന്ന് അവയെ ഒളിക്കുന്നതിനു നല്ലസാമർത്ഥ്യവും വേണ്ടിയിരുന്നു. റെഡ്ബ്രെയിൽനിന്നു എഡിൻബർഗിൽ എത്തണമെന്നതിൽ, കുറഞ്ഞപക്ഷം, അമ്പതുനാഴികദൂരം സഞ്ചരിക്കണം. പലസ്ഥലങ്ങളിലും വഴി മുറുപ്പായിരുന്നതിനാലും, പട്ടണങ്ങളെവിട്ട് അകന്നു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനായി ചുറ്റി വളഞ്ഞുപോകേണ്ടിയിരുന്നതിനാലും മേല്പറഞ്ഞദൂരം കുതിര സവാരിയായി യാത്രചെയ്യാൻ രണ്ടുമൂന്നുദിവസം വേണ്ടിവന്നിരുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള അപായകരമായ യാത്രകളിൽ തടഞ്ഞു നിർത്തി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനിടവരുത്താതിരിക്കാനായി പലപ്പോഴും അവൾ കൃത്രിമങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്നു. ഒരു യാത്രയിൽ അവൾ ഏർഡ്സ്റ്റൺവഴിപോയി; അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, വടക്കോട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒക്കെ ഭടന്മാർ കാവൽനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു. എന്തുചെയ്യേണ്ടെന്നറിയാതെ ഗ്രിസൽ കഴുത്തിൽക്കുരുവെ, ജിപ്പികൾ എന്നുപറയുന്ന ഒരു കൂട്ടം സഞ്ചാരികൾ പോകുന്നതുകണ്ടു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗ്രിസൽ ഒരുക്കൽ ഒരു സഹായംചെയ്തു കൊടുത്തിരുന്ന ജീൻഗോർഡൻ എന്ന സ്ത്രീയുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഇവർ അവളെ അവരുടെ സംഘത്തിൽക്കൂടെ വേഷം മാറ്റി കൊണ്ടുപോകയും ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പിറന്നു തന്നെ അവളെ മിഡ്ലോത്ഥിയനില്ക്കേയുള്ള വഴിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എഡിൻബർഗിൽ

ഗ്ലിൽ അവൾ കാണാനിടയായകാഴ്ചകൾ അതിഭയങ്കരങ്ങളായിരുന്നു. ശിരശ്ശേഖരങ്ങൾദിവസംപ്രതി അവിടെ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. രാജദ്രോഹികൾ എന്നുപറഞ്ഞ് വധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആളുകളുടെ തലകൾ തുറമുഖങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ടോൾബുത്ത് കാരാഗൃഹത്തിൽ അവൾക്ക് ഏതുവിധത്തിൽ പ്രവേശം ലഭിച്ചു എന്നറിവാൻപാടില്ല. പക്ഷെ, മിസ്റ്റർ ബെയ്ലിയുടെ ബന്ധുജനങ്ങളിൽ ആരുടെയെങ്കിലും ശുപാർശകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഏതുവിധേനയെങ്കിലും, അവൾപ്പോയിരുന്ന രണ്ടവസരങ്ങളിലും അവൾക്ക് ബെയ്ലികിടന്നിരുന്ന കാരാഗൃഹമുറിയിലേക്ക് പ്രവേശം ലഭിച്ചതു കൂടാതെ, തന്റെ പിതാവിന്റെ സന്ദേശത്തെ പറഞ്ഞറിയിക്കുന്നതിനും, മരുവടി വാങ്മൂലമായി ലഭിക്കുന്നതിനും ഇടകിട്ടി. ഈ സന്ദർശനാവസരങ്ങളിൽ കാരാഗൃഹത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ബെയ്ലിയുടെ മുത്തപുത്രനായ ജാജ് ബെയ്ലിയെ അവൾ കാണുകയുണ്ടായി. ഇരുവരുടെയും ആപത്തിന്റെയും വ്യാപ്തകളുടെയും യോജിപ്പിനിമിത്തം അവർ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നതിനിടയായി. എന്നാൽ, ഇരുവരുടെയും വിചാരങ്ങളും യത്നങ്ങളും പിതാക്കന്മാരുടെ ആപത്തിനെയും രക്ഷയെയും പറ്റിയിരുന്നതിനാൽ, വിവാഹാലോചന തരക്കാരും അവരിൽ ഉണ്ടായില്ല. ഏറെതാമസിയാതെ, റാബർട്ട് ബെയ്ലിയുടെ വിധി തീരുമാനപ്പെട്ടു. മനുവത്-മാണ്ടു ഡിസംബർ മാസം ൨൩-ന്, ക്രൂരമായ ദേഹോപദ്രവം ചെയ്ത നിർദ്ദോഷിയായ ആ ആളെക്കൊണ്ട് രാജദ്രോഹകുറ്റം, ഏറ്റവും പറ്റിക്കര്യം, ഹൈക്കോടതിവിധിപ്രകാരം പിറ്റേന്ന് ശിരശ്ശേഖരം ചെയ്തു വധിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെ നാലായികണ്ടിച്ചു നാലുപട്ടണങ്ങളിലെ ജേലുകളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്തുക്കൾ സക്കാരിലെക്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കടുംബനാശം ഭവിക്കയാൽ, ജാജ് ബെയ്ലി നാടുവിട്ടോടി ഹാളണ്ട് രാജ്യത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു.

റെഡ് ബ്രൂ കഡംബത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കുന്തായിരുന്നു? കറനാളായി സർപാട് റിക് ഏറ്റം ഉളിച്ചു പാക്കായിരുന്നു. പോൾവാത്ത് പള്ളിയുടെ അടിയിലുള്ള കഡുംബശാഖകളെല്ലാമിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആദ്യം ഉളിച്ചിരുന്നത്. ഈ ഉളിച്ചു പാർപ്പിസ്ഥലം ലേഡീസ്സും ഗ്രിസൽ ഓഴികെ, അവരുടെ വിശ്വസ്തനായ ജെമ്മിവിന്റർ എന്നുപേരായ ഒരു ആശാരിമാത്രമേ അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. ഈ ആശാരിയുടെ സഹായത്താൽ, ഒരു രാത്രി ഒരു മെത്തയും വിരിച്ചു ശീലകളും, ഒരു ചെറിയ മേശയും കസേരയും മറ്റു ചില സാമാനങ്ങളും ആ അറയിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. ഈ അറയിൽ ഒരറ്റത്തുള്ള ചുമരിലെ ചെറിയ ദ്വാരത്തിൽ കൂടെ മാത്രമേ പകൽവെളിച്ചം അകത്തു കടന്നിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ, അകത്തെ സ്ഥിതി വെളിയിൽനിൽക്കുന്ന ആടും അറിവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവിടെ ശിശിരകാലം മുഴുവനും, ഒരു നെരിപ്പോടുപോലും കൂടാതെയും, തന്റെ മരിച്ചുപോയ പൂവികന്മാരുടെ ശരീരവശേഷം മുതലായ ഭയങ്കരവസ്തുക്കളുടെ സഹവാസത്തോടുകൂടെയും സർ പാട് റിക് പാർത്തു. ശരീരശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോയിരുന്നിട്ടും, ഈവിധം കഷ്ടതകളെ സഹിച്ച് ജീവിതത്തെ നയിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിന്റെ ശക്തിയും പുത്രിയായ ഗ്രിസലിന്റെ വാത്സല്യപൂർവ്വമായ ശുശ്രൂഷണകളും മാത്രമായിരുന്നു. ചൂടിയ വേണ്ടി അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ഒരു “കിൾമാർനോക്ക്”, രാത്രിയിൽ ധരിച്ചിരുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ സങ്കീർ്ന പുസ്തകത്തെ വായിച്ചാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ഏകാന്തതയെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത് ഒരു ദിവസം രാത്രി, വെളിച്ചം പുറത്തു കാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം തിരശ്ശീലയിട്ട് മുടിയിരുന്ന് ഒരു ചെറിയ വിളക്കിന്റെ മുമ്പിലിരുന്ന് അദ്ദേഹം പതിവുപോലെ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, തന്റെ കാൽക്കൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു തലയോട്ട് അനങ്ങുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഈ അഭൂതപൂർവ്വമായ സംഭവം

ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ അല്പം ഭയപ്പെടുത്തി. ധൈര്യം അവലംബിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വീണ്ടും വാചിക്കാൻ തുടങ്ങി. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ. തലയോട്ടിന്റെ ചലനം സ്പഷ്ടമായി കണ്ടുതുടങ്ങി. സംശയ നിവൃത്തിയ്ക്കായി അദ്ദേഹം ധൈര്യത്തോടുകൂടെ തന്റെ വടികൊണ്ട് തലയോട്ടിനെ മറിച്ചിട്ടപ്പോൾ, അകത്തു നിന്ന് ഒരു എലി ചാടിപ്പോകയും, അദ്ദേഹം പരമാത്മം ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഗതികളുടെ വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കാതെ ജനങ്ങൾ മിഥ്യാഭയം വച്ചുകൊള്ളാതിരിക്കാനായി അദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്ത് പലപ്പോഴും ഈ കഥയെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഗ്രിസലിന്റെ ധൈര്യവും പിതാവിന്റേതിൽ നിന്ന് ഒട്ടും കുറഞ്ഞതല്ലായിരുന്നു. അവൾ ദിവസംതോറും, അല്പാത്ര സമയത്തു ഭുഷ്ടമാഗ്ഗ്ത്തിൽകൂടെ തനിയേപോയി, അല്പന്റെ വാസസ്ഥലത്ത് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെ കൊണ്ടു കൊടുക്കുകയും, കഴിവുള്ളതോളം സമയം അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ ഇരുന്ന് വെളിച്ചമാകുന്നതിനുന്മുമ്പായി തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു പതിവായിരുന്നു. ശവക്കല്ലറകളെ ചാടിക്കടന്ന് പള്ളിമുറ്റത്തു കൂടെ തനിയേ സഞ്ചരിക്കുന്നതിൽ അവൾക്കു അല്പം ഭയം ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അല്പനെ തിരഞ്ഞുവരാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്ന ഭടന്മാരേയും ആൾക്കൂട്ടത്തേയും കുറിച്ചായിരുന്നു അവൾ അധികമായി ഭയപ്പെട്ടിരുന്നത് ഇങ്ങനെയുള്ള സഞ്ചാരസമയത്ത് കേൾക്കുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ ശബ്ദം പോലും അവളെ ഞെട്ടിച്ചിരുന്നു. ഇതിനും പുറമേ, ഗ്രഹത്തിലുള്ള ഭൂതന്മാർക്കു സംശയത്തിനിടെ കൊടുക്കാതെ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിലും അവൾ വ്യാകുലപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരുക്കൽ ഒരു രസകരമായ സംഭവമുണ്ടായി അവളുടെ അല്പൻ ആട്ടിൻതല വളരെപ്രിയപ്പെട്ട ആഹാരമായിരുന്നു. ഒരുദിവസം ഭക്ഷണവേളയിൽ, ഈ സാധനം മേശപ്പുറത്ത് വിളമ്പിയിരുന്നു. കട്ടികളൊക്കെ സൂപ്പു കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്ത്, ആരും കാണാതെ, ഗ്രിസൽ അതിൽ അധിക ഭാഗവും കടെടുത്തു മടിയിൽ വച്ചു. സ

ഹോദരനായ സാൻഡി സ്പുക്സി കഴിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ, ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട്, “അമ്മേ, ഇങ്ങോട്ടുനോക്കൂ, ഞങ്ങൾ സ്പുക്സി കിട്ടി സമയം കൊണ്ട് ഗ്രിസൽ ആട്ടിൻതലമുഴുവനും ഭക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞല്ലോ,- എന്നു പറഞ്ഞു. രാത്രിയിൽ ഇക്കുറു പിതാവിനെ ഏറെ വിനോദിപ്പിക്കുകയും, അടുത്ത പ്രാവശ്യം ആട്ടിൻതലയിൽ ഒരുപങ്ക് സാൻഡിക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയും ചെയ്തു.

ഗ്രിസലിന്റെ പിതാവു ഒളിച്ചുപാർത്തിരുന്ന തണുത്ത ഇരുട്ടുതണുത്ത ഈ അറ തീരെ വാസയോഗ്യമല്ലാതായി തീർന്നപ്പോൾ, വേറൊരു ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു. കഡംബ ഗൃഹത്തിന്റെ താഴത്തെ തട്ടിലെ തറയിൽ ഒരു വലിയ പൊത്തുണ്ടാക്കി പലകകൾ കൊണ്ടുമൂടി; ആ പൊത്തിൽ വായു കടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മുകളിൽ ചില സുഷിരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി. അതിൽ, ഒരു മെത്ത വിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരുപെട്ടി ഇറക്കിവച്ചു. എന്നിട്ട്, സർ പാട്റിക്കിനെ ജെമ്മിവിന്റേടെ സഹായത്തോടുകൂടെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നുപാപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ ഉപായം അത്രസുഖമായി പരിണമിച്ചില്ല. ഒരുദിവസം ഒരു വലിയ മഴയുണ്ടായപ്പോൾ, പൊത്തിൽ വെള്ളം കടക്കുകയും, മെത്തമുഴുവനും നനഞ്ഞു കഴഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കഴങ്ങുന്ന മദ്ധ്യേയാണ് ജാർവിസ് വുഡിലെ ബെഞ്ച്ലിയുടെ ശിരശ്ചേരമെന്ന വാർത്ത അവിടെ എത്തിയത്. സർ പാട്റിക്കു ഹും ഇനിയും അവിടെ പാക്കുന്നത് ആപൽകരമായേക്കുമെന്ന് ശങ്കിച്ച്, രാജ്യത്തിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടി രക്ഷപ്പെടണമെന്ന് തീർച്ചയാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ട പ്രശ്നനായി പോകുന്നതിനു ഗ്രിസൽ രാപകൽ മുപ്പിഞ്ഞിരുന്ന് ഉടുപ്പുകൾ തുണി. യാത്രയ്ക്കു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം, ഒരുദിവസം രാവിലെ ജാൺ ആലൻ എന്ന ഹിഗ്ഗസ് ട്രൂനോടൊന്നിച്ച്, കതിരപ്പറത്തു കയറി യാത്രതുടങ്ങി. കുറെ ദൂരം സഞ്ചരിച്ചശേഷം, സർ പാട്റിക്കു കതിരയെ വിചാരമെന്നായി നയിക്കയാൽ, വഴി തെറ്റി ട്രൂനെ വിട്ടു

പിരിഞ്ഞു ടീഡ് നദിയോളം സവാരിചെയ്തു. ഇങ്ങനെ വഴിതെറിപ്പോകാനിടയായത് ഭാഗ്യമായിത്തീർന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഇദ്ദേഹത്തെ ആളറിഞ്ഞു കണ്ടു കൂടുന്നതിനായി ഏതാനും ഭടന്മാർ പിറകിൽ ചെല്ലുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വഴി തെറിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം അവരാൽ കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ട് ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. സംഗതികളുടെ വാസ്തവാവസ്ഥ മനസ്സിലായപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഭൂതനെ തിരിച്ചയച്ചിട്ട്, ഏകനായി വിജയ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടെ സഞ്ചരിച്ച് ലണ്ടനിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്ന് ഫ്രാൻസി ലേക്ക് കടന്ന്, ഏതാനും നാൾ അവിടെ പാർത്ത ശേഷം, ബ്രസ്സൽസ് വഴിയായി ഫാളണ്ടിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അടുത്ത കൊല്ലം അദ്ദേഹം ആർഗൈൽ പ്രഭുവിന്റെ യുദ്ധയാത്രയിൽ ഒരു സേനാനിയായി പോയിരുന്നു. രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് ഫാളണ്ടിൽ എത്തി രക്ഷപ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുകൾ മുഴുവനും സക്കാരിലേക്ക് ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം, അദ്ദേഹം സകഡുംബം യൂക്ലിറ്റ് നഗരത്തിൽ പാർപ്പാക്കി, വളരെ ദരിദ്രതയിലും കഷ്ടപ്പാടിലും ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ജൂലിയനാ എന്ന പേരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പുത്രിയെ, കഡുംബം പോന്നസമയം, ശരീരാപാടവം നിമിത്തം, കൂടെ കൊണ്ടുപോരാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ലാ. ഫാളണ്ടിൽ ഏതാനുംനാൾ പാർത്ത ശേഷം, ഈ കുട്ടിയെ കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടു പോരേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാകയും, അതിനായി ഗ്രിസലിനെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ കിട്ടാൻണ്ടായിരുന്ന കര പണം വസൂലാക്കി കൊണ്ടുവരുന്നതിനും, അപ്പന്റെ വക മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതിനും കൂടെ അവളോടു ശത്രുക്കളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ജോലികളെല്ലാം അവളുടെ സഹജമായ വിവേകത്തോടു കൂടി വിജയപൂർവ്വം അവൾ സാധിച്ചു. ഒടുവിൽ കപ്പൽ യാത്രയിൽ കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ശല്യത്താലും, നിഷ്ഠൂരനായ കപ്പൽക്കാരന്റെ ക്രൂര്യത്താലും ഒട്ടേറെ കഷ്ടപ്പെട്ട് രണ്ടു സോദരിമാരും ബ്രിട്ടിൽ എന്ന സ്ഥലത്തു കരയ്ക്കിറങ്ങി;

അന്നരാത്രിതന്നെ യദൃച്ഛയാ കണ്ണുകൂടിയ അവരുടെ ഒരു സ്വദേശിയോടൊന്നിച്ച് റോട്ടർഡാമിലേക്കു കാൽ നടയായി തിരിച്ചു. രാത്രിയിൽ മഴയും തണുപ്പും കലശലായിരുന്നു. രോഗം പിടിച്ച് ക്ഷീണിച്ച് നടക്കാൻ പോലും ശേഷിയില്ലായിരുന്ന ജൂലിയായുടെ ചെരുപ്പുകൾ ചളിയിൽ എവിടെയോ വീണുപോയി. അതിനാൽ ദീനയായ ആ കുട്ടിയെ ഗ്രിസൽ തന്നെ തന്റെ ചുമലിൽ വഹിച്ച് റോട്ടർഡാമിൽ കൊണ്ടെത്തിച്ചു. സാമാനങ്ങൾ എല്ലാം അവരുടെ കൂട്ടുകാരൻ ദയാപൂർവ്വം ചുമന്നെത്തിച്ചു കൊടുത്തു. എന്നാൽ, ഈ കഷ്ടപ്പാടുകൾ എല്ലാം വീട്ടിൽ എത്തിയ സന്തോഷത്തിൽ ഗ്രിസൽ മറന്നുപോയി.

സർ പാട്രിക് മൂന്നരസംവത്സരത്തോളം ഫാളണ്ടിൽ താമസിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പോഴത്തെ വരവ് വളരെ ചുരുങ്ങിയതും കഷ്ടിച്ചു ചെലവിന് തികയുന്തക്കതും ആയിരുന്നു. വരവിൽ കാൽ ഭാഗവും വിട്ടുവാടകയ്ക്കായി കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. വാല്യക്കാരെ നിറുത്താൻ തക്ക മുതലില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട്, വസ്തുക്കളുലക്കുന്നതിനു ഒരു പെണ്ണുല്ലാതെ വേറെ വാല്യക്കാരാരും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, വീട്ടുജോലിമുഴുവനും ഗ്രിസൽതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ജോലികൾ മുഴുവൻ കടിശിഖയിടാതെ, ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ വേണ്ടി ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുദിവസം രാത്രിപോലും ഗ്രിസൽ ഉറക്കമില്ലായിരുന്നു. ഗ്രിസലിന്റെ പുത്രിയായ സ്റ്റാൻഫോർപ്പിലെ മുറുപുഭി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:-- "എന്റെ മാതാവു ചന്തയിൽ പോവുക, ധാന്യം പൊടിപ്പിക്കുന്നതിനായി യന്ത്രശാലയിൽ പോവുക, വീടു വെട്ടുപ്പാക്കുക, ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുക, കുട്ടികളുടെ കാലറകളെയും ഉടുപ്പുകളെയും അററുകററം തീർക്കുക, എന്നുവേണ്ടാ, അവർക്കു വേണ്ടിയസകല ജോലിയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. അമ്മയെക്കാൾ ഒന്നോ രണ്ടോ വയസ്സ് പ്രായംകുറവുള്ള അവരുടെ സഹോദരിയായ കൃസ്റ്റിൻ, അവരുടെ ചുരുങ്ങിയ വരവിൽനിന്ന് ഒരുചെറിയ തുകകൊടു

ഇത് ഒരു സംഗീതപ്പെട്ടി വാങ്ങി, സംഗീതപ്രിയരായ മാതാ പിതാക്കന്മാരെയും മറ്റും ഉല്ലസിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇളയമ്മയ്ക്കു സംഗീതം നടത്തുവാനും പാടാനും നല്ലപോലെ വശമായിരുന്നു. അവർ സരസയും ഉല്ലാസശാലിനിയുമായിരുന്നു; എങ്കിലും, ജോലിക്കു തീരെ സാമർത്ഥ്യമില്ലായിരുന്നു. ഈ ഗുണങ്ങൾ തന്നെ അമ്മയ്ക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അവർ അതു ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു; എങ്കിലും, അടുക്കള ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിന് അവർ നിബ്ബന്ധിതയായിത്തീർന്നു; സഹോദരിമാർ തമ്മിൽ തങ്ങളുടെ ഭിന്നങ്ങളായ ജോലികളെ പറ്റി പലേ നമ്ബാകൃഷ്ടർ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. ദിവസവും രാവിലെ ആറുമണിക്കുമുമ്പെ അമ്മ എഴുന്നേറ്റ് അവരുടെ അച്ഛന്റെ അല്പയന മുറിയിൽ നീകൂട്ടി, അദ്ദേഹത്തെ ഉറക്കമുണർത്തി, സ്വല്പം വല്ലതും ആഹാരം കൊടുത്തു്, കുട്ടികളെ എല്ലാവരെയും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആ മുറിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കും; അവർ ഓരോരുത്തരെയും, ചിലർക്കു ലത്തീൻ ഭാഷ, മറ്റു ചിലർക്കു ഫ്രെഞ്ചു ഭാഷ, ഏതാനും പേർക്കു ഡച്ച ഭാഷ, ഭൂമിശാസ്ത്രം, കൈയെഴുത്തു്, വായന, ഇംഗ്ലീഷ് ഇങ്ങനെ അവരവരുടെ വയസ്സിനനുരൂപമായ വിദ്യയെ അദ്ദേഹം അഭ്യസിപ്പിച്ചുവന്നു; അമ്മമ്മ (ലേഡീയ്ക്കും) പഠിപ്പിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളെ അവരും പഠിപ്പിച്ചു. കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അയച്ചുപഠിപ്പിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, ഈ വിധത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം തന്റെ സമയത്തെ വിനിയോഗിച്ചതു്. എന്റെ അമ്മയും സ്വല്പം സമയം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ ഫ്രെഞ്ചുഭാഷയും ഡച്ചഭാഷയും പഠിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ സംഗീതം വായിച്ചു വിനോദിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അക്കാലത്തു അമ്മ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു പാട്ടുപുസ്തകം ഇപ്പോൾ എന്റെ കൈവശം ഉണ്ടു്. ചില പാട്ടുകൾ മുഴുവനാക്കിട്ടില്ലാ. ചിലതിൽ വാചകങ്ങൾ, പകുതിയിൽ വച്ച് നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു. കഡുംബത്തിൽ ഉള്ള മറ്റുള്ള വർണ്ണനായിരുന്നതിനൊപ്പം ഉത്സാഹപ്രിയവും സഹവാസപ്രിയവും എന്റെ

മാതാവിനും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളെ നിറവേറ്റാനുള്ളപ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ വകയ്ക്കായി അവർ സമയം കളഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഗ്രിസലിന്റെ ആകൃതിയേയും പ്രകൃതിയേയും പറ്റി മറ്റേ പ്രഭി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-- “അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ അവരുടെ മനസ്സ് ഏതുവിധത്തിൽ ഉള്ളതാണെന്ന് അറിയിക്കുന്നു. ആകൃതിയും അനിതര സാധാരണയായിരുന്നു. അവർ കുറുകിയ ശരീരവും ദേഹപ്പശ്ചിയും സൗന്ദര്യവുമുള്ളവർ ആയിരുന്നു. കണ്ണുകൾക്കു പ്രത്യേക ശോഭയും മനോജ്ഞതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും അതിമാത്രമായ കോമളതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. തർലിമിതമായിരുന്നു. നിറം, ആദ്യവസാനം മിതഭോഗശീലമായിരുന്നതിനാൽ ഒരു പതിനഞ്ചു വയസ്സു പ്രായമുള്ള യുവതിയുടേതുപോലെ വളരെ മനോഹരമായും, കവിർത്തടങ്ങളും അധരങ്ങളും നല്ലവണ്ണം ചെമന്നതും ഇരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് ചേരുന്ന ഏതു ഭക്ഷണസാധനവും ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് അവർ വിരോധമില്ലായിരുന്നു. എന്നാലും, കഞ്ഞിയും പാലും മാത്രമാണ് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആഹാരം. വെള്ളമല്ലാതെ ലഹരിയുള്ള പേയസാധനങ്ങൾ ഒന്നും ഉപയോഗിക്കാതെ മില്ലാ. ചിലപ്പോൾ ഒരു ഗ്ലാസ് വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്നതിന് നിർബന്ധിതയാകുമ്പോൾപ്പോലും, അതു തന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ മനസ്സിലാതെയാണ് കുടിക്കുന്നത്.”

ഗ്രിസലിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനുമോദനായ പാട്രിക്, അവളുടെ കമിതാവായ മിസ്റ്റർബെയ്ലിയും ആറഞ്ചിലെ രാജകുമാരന്റെ ഭടനങ്ങളിൽ ചേർന്നു. തന്റെ സമോദരന്റെ ഉടുപ്പുകളെ മോടി പിടിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഗ്രിസൽ അവരോടും പരിശ്രമിച്ചു. ഇതിലെയ്ക്കായി അവൾ രാപകൽ ബുദ്ധിമുട്ടി ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. കപ്പൽബത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ചെമ്പു ഇയാളുടെ ഉടുപ്പു വകയ്ക്കായിട്ടായിരുന്നു. തങ്ങളെപ്പോലെ രാജ്യഭ്രഷ്ടന്മാരായ ആളുകളെക്കൊണ്ട് അവരുടെ വീടു നിറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ, മൂന്നു നാലഞ്ചു വിരുന്നുകാ

ഒര കൂടാതെ അവർ ഒരുക്കലും ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നിരുന്നില്ലാ. വിരുന്ന കൊടുപ്പുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവരുടെ അല്ലാഴത്തെ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ വരവ്, അപ്പൂവ് സന്ദർശിച്ചിലൊഴികെ, ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറുന്നതിന്നു മതിയായിരുന്നതിൽ അവർക്കു അതൃപ്തത തോന്നിയിരുന്നു.

ഭാരിദ്യത്തിലും കഷ്ടതയിലും കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്ന ഇക്കാലം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായിരുന്നു എന്ന്, പിൻകാലത്തു സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഒരു ധനവാനായ ആളുടെ ഭാര്യാപദവും ലഭിച്ചതിന്റെ ശേഷം, നമുക്കെകുമാനായിക പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രിസലിനുണ്ടായിരുന്ന മാതിരി ഉന്നതങ്ങളായ സദാചാരവിചാരങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു പ്രകൃതിക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള സംതൃപ്തിയെ ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മേൽപറഞ്ഞ സംഗതിയെപ്പറ്റി ആർക്കും അതൃപ്തത ജനിക്കയില്ലാ. രാജ്യഭംഗം സംഭവിച്ച ഈ വീട്ടുകാരുടെ ചില അപകടങ്ങൾ പലപ്പോഴും അവർ വിനോദമായി വിചാരിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഒരവസരത്തിൽ കാലാന്തരത്തിൽ സെഷ്യൻജഡ്ജിയായിത്തീർന്ന ആൻഡ്റൂ എന്ന ബാലനെ നിലവറയിൽ പോയി “ആലബാസ്റ്റ്”, എന്ന മദ്യം കുറെ എടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്നതിന് സർ പാർറിക്ക് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തന്നോടൊന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന വിരുന്നുകാരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന് വേറൊരു മദ്യവും സർ പാർറിക്കിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാ. മദ്യവും കൊണ്ട് ബാലൻ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, “മററക്കൈയിൽ എന്താണിരിക്കുന്നത്?,” എന്ന് സർ പാർറിക്ക് ചോദിച്ചു. മദ്യം പകർത്തിന്റെ ശേഷം തിരികെ അടയ്ക്കാൻമറന്നു പോയ മദ്യപാത്രത്തിന്റെ അടുപ്പായിരുന്നു ബാലന്റെ കൈയിൽ ഇരുന്നത് പാത്രം ഉടൻ അടയ്ക്കാതെ നിമിത്തം, അതിൽ ശേഷം ഉണ്ടായിരുന്ന മദ്യം മുഴുവനും നഷ്ടമായി. കൂടുതൽ മദ്യം ലഭിക്കുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ലെന്നറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും അവർ ഈ സംഭവം വളരെ വി

നോട്ടത്തിനിടയാക്കി. ദരിദ്രന്മാർക്കു വേണ്ടി പണം ശേഖരിക്കാൻ ഒരു കൈമണിയും കൊണ്ടു രാത്രിയിൽ വിട്ടുതോറും നടക്കുന്ന പതിവു യൂട്റച്ചുററിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു രാത്രി സർ പാട് റിക്കിന്റെ ഭവനത്തിൽ പണപ്പിരിവുകാർ ഈ മണിയും കൊണ്ടുചെന്നു. അക്കാലത്തു് ഫാളുണ്ടിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന “ഓക്കി, എന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു നാണയം ഒഴികെ വേറൊന്നും ആ വീട്ടിൽ ആ സമയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ദരിദ്ര്യത്തിൽ ലജ്ജ തോന്നി ആരും വെളിയിൽ വന്നില്ല. ഒടുവിൽ, “നമ്മുടെ സർവ്വസ്വമല്ലാതെ വേറൊന്നും കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ, എന്നു പറഞ്ഞു് സർ പാട് റിക്ക് തന്നെ വെളിയിൽ വന്നു് ഭിക്ഷ കൊടുത്തു. പണമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടി, പലപ്പോഴും അവർ സ്കാട്ട് ലാണ്ടിൽ നിന്നു് കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പിഞ്ഞാൺ പാത്രങ്ങളെപ്പോലും പണയം വയ്ക്കാനിടയായി. എന്നാൽ, രാജ്യഭംശം തീർന്നു തിരികെ പോയപ്പോൾ ഫാളുണ്ടിൽ ഉള്ള സകല കടവും വീട്ടി, എല്ലാ സാമാനങ്ങളും തിരികെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു് അവർ പ്രാപ്തരായി.

കഥാശേഷം ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ് വില്യം മൂന്നാമന്റെയും മേരി രാജ്ഞിയുടെയും രാജഭാരകാലത്തു് സർ പാട് റിക്ക് പ്രസിദ്ധനായും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുകൾ മുഴുവനും പാർലിമെൻറ് നിയമപ്രകാരം വിട്ടു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തിന്റെയും കഷ്ടതകളുടെയും പ്രതിഫലമായി പോൾവാർത്ത് പ്രഭു എന്ന സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന്നു കൊടുത്തു; മന്നൻ-ന്റ മാർച്ച് മൺ പ്രഭു എന്ന പദവിയും അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകപ്പെട്ടു. ഈ വിശ്രുതനായ സ്വദേശസ്നേഹി മഹെർ-ൽ കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു.

ഇനി കഥാനായികയായ ഗ്രിസലിനെപ്പറ്റി ഏതാനും സംഗതികൾ പറയാനുണ്ടു് ആറഞ്ചിലെ രാജകുമാരിയെക്കൊന്നിച്ചു് ഗ്രിസൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തിരികെ പോയി, രാജ

കുമാരിയുടെ ഒരു തോഴിസ്ഥാനം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ ബഹുമതി ഗ്രിസൽ നിരാകരിച്ചിട്ട് കയംബസഹിതം നൂട്ട് ലാണ്ടിൽ പോയി പാഞ്ഞു. ജേർവിസ് വുഡ് സ്വത്തുകൾ സക്കാരിൽ നിന്ന് തിരികെ വിട്ടു കൊടുത്ത ശേഷം, ജ്ജ്ബെയ്ലിയും ഗ്രിസലും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധം പ്രേപ്തമായി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലായ്മയ്ക്ക്, സകലരുടെയും സമ്മതത്തോടുകൂടി മന്നൻ - സെന്റർബർ മെ-നു-ഇവർ ബേതിമാരായി. ഇവരുടെ ഭാഗ്യവശം ഏറ്റവും ധന്യമായ വിധത്തിൽ കഴിഞ്ഞു എന്നും, ഗ്രിസൽ തന്റെ ഭാഗ്യധർമ്മങ്ങളെ ആരും അനുകരണീയമായ രീതിയിൽ അനുഷ്ഠിച്ചു എന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ജനിച്ചു പത്രൻ ശൈശവത്തിൽതന്നെ മരിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിമാരുടെയവരിൽ മുത്ത പുത്രിയായ ഗ്രിസലിനെ നൽകി അലക്സാണ്ടർ മുരെയും, കനിഷ്ഠപുത്രിയായ റേച്ചലിനെ ബിനിങ് പ്രഭുവും വിവാഹം കഴിച്ചു. ലേഡിഗ്രിസൽ ബെയ്ലി എന്ന നമ്മുടെ കഥാനായിക ഭർത്താവു മരിച്ച് എട്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു മരണ-ൽ ലണ്ടനിൽ വച്ച് ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. അവരുടെ ഒടുവിലത്തെ ആഗ്രഹം ഭർത്താവിന്റെ സമീപത്തിൽ അവരുടെ ശവം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. സഹജമായ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടെ ഇതിനായി ഒരുമിശ്ശീല പണം അവരുടെ മുറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരുന്നു. മുത്ത പുത്രിയായ മുരെ പ്രഭുവിന്റെ ലേഡിഗ്രിസൽ ബെയ്ലിയുടെ സ്മരണ, കളെപ്പറ്റി ഏഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ബാല്യകാലത്തിലെ ധീരപ്രവൃത്തികളാൽ മാത്രമല്ല ലേഡിഗ്രിസൽ ബെയ്ലിയുടെ കീഴ്തി വിളങ്ങുന്നത് അവരുടെ കവിതാസൗമ്യവും തീരെ അഗണ്യമായതല്ല. നൂട്ട് ലാണ്ടിലെ ഗായകകവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തീരെ അപ്രധാനമല്ലാത്ത സ്ഥാനം ഇവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

